Περιοδος 2η,
Νο 32
Ιουλης '94
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ '74 ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ Τ/Κ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ
σελ. 6–7

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ 0% ΤΗΣ ΟΕΒ
σελ. 12

καιρος να τελειωνει αυτο το ταξιδι

Η ΣΦΑΓΗ ΣΤΗ ΧΛΩΡΑΚΑ

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Στις 23 Ιουνιου δοθηκε στη δημοσιοτητα το πορισμα της μονομελους επιτροπης, αναφορικα με τη σφαγη των δυο νεων απο τη ΜΜΑΔ, στη Χλωρακα.

Η αποφαση, οπως αναμενοταν, ειναι αθωωτικη τοσο για τον Υπουργο Δημοσιας Ταξης και την ηγεσια της αστυνομιας που εδωσαν την εντολη για την "στρατιωτικη" επιχειρηση οσο και για την ΜΜΑΔ που δολοφονησε τους δυο νεους.

Αυτη η περιπτωση ερχεται να προστεθει σε μια σειρα απο αλλες, οπου αστυνομικοι, οχι μονο αθωωνονται για τα ανθραγαθηματα τους αλλα, οπως στη υποθεση Δημοσθενους, παιρνουν και προαγωγη.

Το πορισμα μας πληροφορει οτι ο τροπος που εδρασε η ΜΜΑΔ ειναι ο "ορθος και επιβεβλημενος υπο τα περιστασεις" και οτι "δεν μπορει να αποδοθει ευθυνη σε οποιοδηποτε γιατι εκεινη την ωρα εκτελουνταν νομιμα καθηκοντα!!!

Νομιμο καθηκο της αστυνομιας λοιπον ειναι να γαζωνει τα κορμια δυο νεων με σφαιρες επειδη καυγαδιζαν, να αποσπα "ομολογιες" μετα απο βασανιστηρια (Δημοσθενους) , και να επιβαλει τις διαταγες της με αγρια ξυλοκοπηματα (υποθεση Λυκουρη).

Η κυβερνηση Κληριδη εστειλε τα ΜΜΑΔ να βαλουν σε ταξη του κατοικους του Γεριου που διαμαρτυρονταν δυναμικα για την κατασκευη δεξαμενων λυματων στην περιοχη τους. Με το νομοσχεδιο για τα γηπεδα και τις δισκοθηκες στελλει τους μπατσους να ελεγχουν τη νεολαια στα κεντρα διασκεδασης και εκτονωσης της.

Αυταρχισμος και Λιτοτητα

Ειναι φανερο οτι η αστυνομια ειναι το οργανο της κυβερνησης για να τρομοκρατει τον καθε εργαζομενο, νεολαιο και περιθωριακο και να στειλει το μηνυμα οτι δεν υποχωρει σε τιποτε και σε κανενα.

Μηπως αυτη η αυταρχικη και ετσιθελικη συμπεριφορα αποτελει ενα καπριτσιο της κυβερνησης; Αναμφιβολα οχι. Εχει στοχο την επιβολη υποταγης και πειθαρχιας στους εργαζομενους και νεολαιους ωστε να μπορεσει να φορτωσει στις πλατες τους τα σπασμενα της οικονομικης κρισης.

Ομως η υποβαθμιση του βιοτικου επιπεδου της πλειοψηφιας των εργαζομενων και της νεολαιας απο τα σκληρα μετρα λιτοτητας και περικοπων, οπως και μια σειρα ενεργειες της κυβερνησης ,απο τη αρχη της διακυβερνησης της, οπως η αποκατασταση των 62, οδηγησαν σε δυναμικες αντιδρασεις απο τα κατω και υποσκαψαν το κυρος της κυβερνησης.

Το ιδιο και η σφαγη στη Χλωρακα υποσκαψε σοβαρα την αξιοπιστια της αστυνομιας και την αντιληψη οτι η αστυνομια "προστατευει τους πολιτες" και συσσωρευσε ακομα μεγαλυτερο μισος και αγανακτηση εναντια στην κυβερνηση που δια του στοματος του Ευαγγελου καλυψε απο την πρωτη στιγμη την αστυνομια.

Αυτο φανηκε και απο ενα γκαλοπ εκεινων των ημερων που εδειξε οτι μονο το 6% συμφωνουσε με το τροπο που εδρασε η αστυνομια και οτι το 47% απαιτουσε την παραιτηση του Ευαγγελου.

Επισης το ψηφισμα που κυκλοφορησε η Εργατικη Δημοκρατια, ζητωντας την παραιτηση του Υπουργου Δημοσιας Ταξεως και τον αφοπλισμο της αστυνομιας, συγκεντρωσε πανω απο 500 υπογραφες μεσα σε τεσσερεις ωρες.

Ο καθ'ενας που εβαζε την υπογραφη του δηλωνε τη διαθεση του να εκφρασει την αγανακτηση και την αντιδραση του με ενα συλλογικο τροπο.

Αδυναμια της αντιπολιτευσης

Η αντιπολιτευση και ιδιαιτερα το ΑΚΕΛ εξαντλησε την αντιδραση του στην κριτικη και στην γκρινια οτι η αστυνομια και τα ΜΜΑΔ, λογω εκδικητικων μεταθεσεων, αποδυναμωθηκαν και ετσι δεν εκαναν καλα τη δουλεια τους.

Μ'αυτη την αντιμετωπιση συσκοτιζουν και παραπλανουν για το ταξικο ρολο των κατασταλτικων μηχανισμων δηλ. την επιβολη των συμφεροντων της ταξης που βρισκεται στην εξουσια και εχει τον απολυτο ελεγχο τους. Γι'αυτο δεν μπορουσε να συσχετισει τη βια και την τρομοκρατια της αστυνομιας με τη γενικοτερη αντεργατικη και αντινεολαιιστικη πολιτικη της κυβερνησης.

Ενω η αριστερα βρισκοταν σ'αυτη την αδυναμια η κυβερνηση αφουγκραστηκε τη μεγαλη οργη και αγανακτηση απο τα κατω. Το Υπουργικο Συμβουλιο αναγκαστηκε να διορισει μια "μονομελη επιτροπη" για να κανει "ανεξαρτητη ερευνα" ωστε να κατευνασει το θυμο που υπηρχε. Ενω διαβεβαιωνε για το οτι η διαδικασια θα ηταν συντομη αφησε εξη ολοκληρους μηνες να περασουν ωστε το ολο ζητημα να ξεφουσκωσει.

Πριν τρια χρονια η αθωωση τεσσαρων αστυνομικων στις ΗΠΑ που ξυλοκοπησαν αγρια τον μαυρο αυτοκινητιστη Κιγκ προακαλεσε την εξεγερση στο Λος Αντζελες που στο τελος αναγκασε το δικαστηριο να αναθεωρησει την αποφαση του. Αυτος ο αγωνας ηταν που εδειχνε τον δρομο που θα επρεπε να ακολουθησουμε και εμεις.

Η οργη υπηρχε! Εκεινο που ελειπε ηταν εκεινη η πολιτικη δυναμη που θα συγκεντρωνε και θα οργανωνε την οργη και το μισος σ'ενα μαζικο συλλαλλητηριο εναντια στην κυβερνηση και τα στηριγματα της, την αστυνομια και τα ΜΜΑΔ. Μονο τοτε θα εξαναγκαζοταν και ο Ευαγγελου να παραιτηθει

Μυριανθη Λοϊζου

οι κινητοποιησεις φραγμος για τους 62

Οι 62 πραξικοπηματιες μετα την δικαιωση που πηραν απο την κυβερνηση Κληριδη, ζητουν και τα ρεστα. Αποφασισαν να προσφυγουν στην Ευρωπαϊκη Επιτροπη Ανθρωπινων Δικαιωματων στο Στρασβουργο εναντια στην αποφαση του υπουργικου να μην τους δωσει αναδρομικη αναγνωριση τοσο βαθμολογικη οσο και μισθολογικη, καθως και εναντια στη αποφαση της Βουλης με την οποια δεν αναγνωριζεται η αποκατασταση τους, καταγγελοντας οτι ταχα παραβιαζονται τα ανθρωπινα δικαιωματα τους!

Το θρασος τους δεν εχει ορια. Ενα θρασος που τους το εδωσε η ιδια η κυβερνηση μετα την αποφαση της να τους αποκαταστησει, και τωρα τα θελουν ολα. Ο κοσμος ομως δεν ξεχνα ευκολα αυτους που με τα οπλα τρομοκρατουσαν απλους εργαζομενους και ειναι οι υπευθυνοι για δεκαδες δολοφονιες αριστερων που αντισταθηκαν στο πραξικοπημα.

Αυτη την μνημη και αγανακτηση εδειξε ο κοσμος στο φανταστικο συλλαλητηριο αμεσως μετα την αποφαση της κυβερνησης Κληριδη να τους αποκαταστησει. Ενα συλλαλητηριο που αν το αξιοποιουσε σωστα η αντιπολιτευση, κλιμακωνοντας τις κινητοποιησεις, δεν θα φταναμε στη σημερινη προκληση και θρασος.

Αυτο φαινεται καθαρα και απο το γεγονος οτι οπου υπηρξε αντιδραση οι 62 τα πηραν και εφυγαν. Οι αντιδρασεις του κοσμου οδηγησαν τον Ραφτη σε παραιτηση απο την αστυνομια Παφου, ενω οι κινητοποιησεις των γονιων στη Λακαταμια, στο Η΄ Δημοτικο σχολειο Παφου και στην Αραδιπου, εκαναν τους πραξικοπηματιες δασκαλους Ηλιαδη και Τσιοκκα να μην τολμησουν να πατησουν το κατωφλι των σχολειων αυτων.

Το μονο που μπορει πραγματικα να τους φραξει τον δρομο ειναι οι συνεχεις κινητοποιησεις και αντιδρασεις. Σε οποια δικαστηρια και να πανε ειτε κυπριακα ειτε ευρωπαϊκα, οταν εχουν μποστα τους την αντισταση του κοσμου, η αποκατασταση τους δεν θα ειναι ευκολη υποθεση ουτε για αυτους ουτε για την κυβερνηση.

Χαρις Χαραλαμπους

η προσπαθεια ενταξης στην Ε.Ε.

ροπαλο σωβινισμου και λιτοτητας

Στη συνοδο κορυφης της Ευρωπαϊκης Ενωσης που εγινε στην Κερκυρα, Κληριδης και Παπανδρεου προσπαθησουν να εκμεταλευτουν την ελληνικη προεδρεια για να εξασφαλισουν ενα θετικο ψηφισμα για τις θεσεις τους στο Κυπριακο, και την προοπτικη ενταξης της Κυπριακης Δημοκρατιας στην Ενωση.

Τελικα καταφεραν να παρουν μια δηλωση των 12 που να αναφερει οτι στην επομενη διευρυνση θα συμπεριληφθει και η Κυπρος. Παρα τις θριαμβολογιες τους, το ψηφισμα απεχει πολυ απο την επιθυμια τους να εξασφαλισουν μια σαφη δηλωση με συγκεκριμενη ημερομηνια εναρξης ενταξιακων διαπραγματευσεων. Ακομα η προσπαθεια τους να αποσυνδεσουν την προοπτικη της ενταξης απο την λυση του Κυπριακου δεν ειχε αποτελεσμα αφου αμεσως μετα τη συνοδο ο Μεητζορ δηλωσε οτι *«η Κυπρος δεν θα ενταχθει στην Ε.Ε. πριν λυθει το προβλημα που υπαρχει αναμεσα στις δυο κοινοτητες της νησου»*.

επιθετικη πολιτικη

Ανεξαρτητα απο το τελικο αποτελεσμα ομως η προσπαθεια τους να χρησιμοποιησουν την Ε.Ε. σαν οπλο εναντιον των τουρκοκυπριων ειναι μια ακομα επιθετικη ενεργεια που πρεπει να την καταδικασει ο καθε ελληνοκυπριος αντισωβιστης που υποστηριζει την επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους.

Δεν ειναι τυχαιο που ολα τα τουρκοκυπριακα κομματα, και της αριστερας, καταγγειλαν αυτη τη προσπαθεια της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης ενω ο Ντεκταϛ απειλησε οτι θα προχωρησει σε ενωση της βορειας Κυπρου με την Τουρκια αν οι ελληνοκυπριοι μπουν στην Ε. Ε. χωρις τους ιδιους.

Δυστυχως, το ΑΚΕΛ, αντι να καταγγειλει αυτη την προσπαθεια σαν επιθετικη πολιτικη απεναντι στους τουρκοκυπριους, κατηγορησε την κυβερνηση οτι δεν καταφερε τελικα να πετυχει αυτο που ηθελε. Την κατηγορησε δηλαδη οτι η επιθεση της δεν ηταν αρκετα αποτελεσματικη.

μεσα στο φρουριο

Ο προσανατολισμος του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου προς την Ευρωπαϊκη Ενωση δεν αφορα μονο την ενισχυση της πολιτικης του θεσης απεναντι στους τουκοκυπριους και τουρκους καπιταλιστες αλλα σημερα αποτελει και τον βασικο οικονομικο προσανατολισμο του. Το οικονομικο θαυμα που στηριχτηκε στην καταστροφη του Λιβανου, τα αφθονα πετροδολλαρια των αραβικων χωρων και το φτηνο εργατικο δυναμικο που προσφεραν οι ελληνοκυπριοι προσφυγες του '74 εχει τελειωσει απο καιρο, ενω παραδοσιακες αγορες για τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο οπως η ΕΣΣΔ και αλλες χωρες της Α. Ευρωπης εχουν διαλυθει.

Για τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες η προοπτικη της ενταξης σημαινει προστασια μεσα στο ιμπεριαλιατικο φρουριο της ΕΟΚ και περισσοτερες ευκαιριες. Σημερα πανω απο το 60% των ελληνοκυπριακων εξαγωγων, κυριως ειδη ρουχισμου, παπουτσια και αλλα ειδη ελαφρας βιομηχανιας κατευθυνονται σε χωρες της Ε.Ε.

Για την εργατικη ταξη ομως που αρχισε να νοιωθει τα σημαδια της οικονομικης κρισης δεν μπορει παρα να σημαινει χειροτερευση. Ηδη ο ΦΠΑ που επιβληθηκε πριν δυο χρονια, με την δικαιολογια της ΕΟΚ, αυξηθηκε απο το 5% στο 8%. Η κυβερνηση εχει εξαγγειλει ακομα ενα προγραμμα περικοπων των κοινωνικων παροχων και μειωσης των μισθων των δημοσιων και ημικρατικων υπαλληλων για να κατεβασει το δημοσιονομικο ελλειμμα στα ορια που βαζει το Μαστριχτ.

Η ενταξη στην Ε.Ε. εχει γινει σημερα το ροπαλο με το οποιο χτυπουν την εργατικη ταξη. Για να μπουμε στην Ευρωπη πρεπει να δεχτειτε περικοπες και θυσιες, πρεπει να δεχτειτε ιδιωτικοποιησεις και απολυσεις, μας λενε συνεχεια.

Οι εργαζομενοι ομως δεν φαινονται διατεθιμενοι να φορτωθουν τα βαρη των εξορμησεων του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου. Η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων εχει ηδη βρει την αντισταση των εργαζομενων στο δημοσιο, των εκπαιδευτικων, των νοσοκομων ενω μια σειρα απο κλαδοι του ιδιωτικου τομεα, ενδυση, υποδηση, βαλιστροποιϊα αντιστεκονται στις επιθεσεις των αφεντικων.

Για να μπορεσουν αυτοι οι αγωνες να ειναι νικηφοροι χρειαζεται μια πολιτικη που να λεει καθαρα και ξαστερα οχι στην ενταξη στην Ευρωπαϊκη Ενωση. Οχι στην χρησιμοποιηση της Ε.Ε. σαν οπλο εναντιον των τουρκοκυοπριων,

Οχι στην ενταξη στο ιμπεριαλιστικο στρατοπεδο της Ευρωπης, και να δειχνει οτι τα «ανοιχτα συνορα» της Ευρωπης ειναι ανοιχτα μονο για λευκους και πλουσιους ευρωπαιους, και κλειστα για ολους τους αλλους.

Μια πολιτικη που να προβαλλει τους αγωνες των εργατων στην Ευρωπη, που να δειχνει οτι οι υποσχεσεις για την «Ευρωπη της ευημεριας και της δημοκρατιας» ειναι κουφια λογια και οτι η εργατικη ταξη δεν εχει να περιμενει κανενα καλο απο την Ευρωπη της λιτοτητας, της ανεργιας και του ρατσισμου.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

η κυβερνηση ανοιγει τον δρομο στις επιθεσεις των καπιταλιστων

Η κυβερνηση προσπαθει να εμφανιστει σαν ουδετερος μεσολαβητης αναμεσα στους εργατες και τους εργοδοτες. Ο Μουσιουτας δηλωσε οτι νοιωθει ησυχος διοτι «επραξε στο ακεραιο το καθηκον» για την διαφορα στην ενδυση και «ενιψε τας χειρας» του.

Μπορει να εκανε το καθηκον του ο Μουσιουτας αλλα προς τους εργοδοτες, οχι προς τους εργατες. Μονο σαν εξυπηρετηση προς τους εργοδοτες μπορει να ειναι η «μεσολαβητικη» προταση που εκανε για αυξησεις λιγο πανω απο το τιποτα που προτειναν οι εργοδοτες.

Η κυβερνηση δεν μπορει να το παιζει ουδετερη και υπερανω ολων την στιγμη που ειναι η πρωτη που ξεκινησε τις επιθεσεις που σημερα κανουν και οι υπολοιποι εργοδοτες.

ο πρωτος διδαξας

Ποιος ηταν ο πρωτος που παραβιασε τις συμφωνιες που υπογραψε; Δεν ηταν η κυβερνηση που αρνηθηκε να εφαρμοσει την συμφωνια για εξισωση των δασκαλων με τους καθηγητες; Δεν ειναι ο Κληριδης που αρνιοταν να εφαρμοσει την συμφωνια για τις αυξησεις των δημοσιων και απειλουσε με δημοψηφισμα τα περασμενα Χριστουγεννα; Δεν ειναι η κυβερνηση που αρνιοταν να εφαρφοσει την συμφωνια για τους τελωνειακους μεχρι που της εκαναν απεργια;

Δεν ειναι η κυβερνηση που εβαλε πρωτη θεμα παγωματος των μισθων και των συμβασεων; Αν ο Ζιβαναρης ειναι ο νονός του 0% ο πατερας του ειναι ο Κληριδης.

Δεν ειναι τυχαιο που ολη αυτη τη περιοδο που οι εργοδοτες παραβιαζουν τις συμφωνιες και τις συμβασεις η κυβερνηση οχι μονο δεν εκανε τιποτα αλλα υπερθεματιζε και η ιδια. Οταν οι εργοδοτες ζητουσαν να κοψουν την ΑΤΑ ο Κληριδης εμφανιστηκε σαν ο προστατης της, για να οδηγησει τα πραγματα στη συμφωνια του προεδρικου που εδινε καποιες μικροαυξησεις για τις συμβασεις με ανταλλαγμα καποιες «βελτιωσεις» της ΑΤΑ, δηλαδη το κουτσουρεμα της.

Σημερα αποθρασυμενοι τελειως οι βιομηχανοι δεν δεχονται να δωσουν ουτε αυτες τις αυξησεις στους κλαδους της ενδυσης, της υποδησης και της βαλιτσοποιΐας.

αντικυβερνητικο μετωπο

Δεν πρεπει να εχουμε την παραμικρη αμφιβολια οτι οι «καλες υπηρεσιες» του υπουργου εργασιας ειναι καλες μονο για τους εργοδοτες. Η κυβερνηση ας μη ξεχναμε οτι ειναι η ιδια ο μεγαλυτερος εργοδοτης και θα θελει σιγουρα να κτυπησει τις εργατικες καταχτησεις, να μειωσει την ΑΤΑ, και να παγωσει τους μισθους.

Η μονη περιπτωση να βγει κατι καλο μεσα απο τις μεσολαβησεις και τις διαπραγματευσεις με τον υπουργο, ειναι να συνοδευονται απο μαζικες εργατικες κινητοποιησεις που να βαζουν την πιεση πανω στο Μουσιουτα και τους εργοδοτες.

Για να αντιμετωπισουμε αποτελεσματικα τις επιθεσεις των εργοδοτων, που ενθαρυνονται απο την ιδια την κυβερνητικη πολιτικη, πρεπει να στραφουμε και εναντια στην ιδια την κυβερνηση και να παλεψουμε για να ανατραπη η πολιτικη της λιτοτητας και του αυταρχισμου. Χρειαζεται να στησουμε ενα κοινο μετωπο οχι μονο των εργαζομενων στους κλαδους που χτυπιουναι αμεσα, αλλα ολων των εργαζομενων, στον ιδιωτικο και δημοσιο τομεα.

Η κυβερνηση και οι εργοδοτες για χρονια καλιεργουν την διασπαση αναμεσα σε δημοσιους και ιδιωτικους. Για χρονια προσπαθουν να μας πεισουν οτι πρεπει να κοψουν τους μισθους και τα ωφεληματα των δημοσιων και ημικρατικων υπαλληλων γιατι ταχα ειναι πολυ φηλοτερα απο τους ιδιωτικους και οτι αυτο θα ωφελησει τους ιδιωτικους.

Αυτο ειναι ενα χυδαιο ψεμμα. Για την συντριπτικη μαζα των δημοσιων και ημικρατικων υπαλληλων οι συνθηκες δουλειας και τα εισοδηματα τους δεν διαφερουν πολυ απο τους αντιστοιχους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα. Και ειναι σιγουρο οτι αυτα που θα κοψουν απο τους δημοσιους δεν υπαρχει καμια περιπτωση να τα δωσουν στους ιδιωτιωτικους. Αυτο σημερα ειναι ολοφανερο γιατι οι επιθεσεις εναντια στους δημοσιους, εκπαιδευτικους, νοσοκομους, ημικρατικους, συνοδευονται με ακομα πιο αγριες επιθεσεις στους ιδιωτικους και μαλιστα στα πιο χαμηλομισθα και αδικημενα κομματια τους, οπως τους εργαζομενους στην ενδυση.

Εκεινο που στη πραγματικοτητα θελουν να κανουν κυβερνηση και εργοδοτες ειναι να φορτωσουν τα βαρη της κρισης του συστηματος τους στις πλατες των εργαζομενων.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων των εργαζομενων στο δημοσιο και ιδιωτικο τομεα μπορουν και πρεπει να αναλαβουν δραση, και να οργανωσουν το στησιμο του ενιαιου αντικυβερνητικου μετωπου της εργατικης ταξης που να βαζει μπροστα την προοπτικη της ανατροπης της κυβερνητικης πολιτικης. Να οργανωσουν κοινες απεργιακες κινητοποιησεις και συλλαλητηρια, που να ανεβασουν την αυτοπεποιθηση της εργατικης ταξης και να δειξουν στους εργοδοτες την πραγματικη δυναμη των εργαζομενων.

Οι σοσιαλιστες εργατες μπορουν και πρεπει να παλεψουν εναντια στη διασπαση της εργατικης ταξης και να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων για κοινη δραση. Αυτο ειναι που μπορει να προστατεψει πραγματικα την εργατικη ταξη απο τις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους.

η φιμωση δεν πρεπει να περασει

να αποσυρθουν ολες οι κατηγοριες εναντιον του Μ. Δρουσιωτη

Η ποινικη διωξη του δημοσιογραφου Μακαριου Δρουσιωτη με αφορμη αρθρο του, στο περιοδικο «Σελιδες» με το οποιο εκανε κριτικη για την καλυψη σκανδαλων απο την αστυνομια και την Γενικη Εισαγγελεια, ειναι ακομα μια προσπαθεια της κυβερνησης Κληριδη, να φιμωσει καθε διαφορετικη αποψη, να επιβαλει λογοκρισια να περιωρισει το δικαιωμα ελευθερης εκφρασης.

Η χρησιμοποιησει για αλλη μια φορα του αποικιοκρατικου νομου περι «προσκλησης σε στασισμο» αποκαλυπτει το πιο αυταρχικο προσωπο της κυβερνησης. Μπορει ο υπουργος εσωτερικων να ειπε οτι διαφωνει με την διωξη και ο Κασουλιδης να εκανε τη παπια οτι ειναι αυτεπαγγελτη διωξη της Εισαγγελιας αλλα δεν μας πειθουν οτι δεν εχουν καμια σχεση με την επιθέση εναντια στην ελευθερια εκφρασης.

Η ολη σταση της κυβερνησης μεχρι σημερα απεναντι στην ελευθερια του τυπου και τα μεσα μαζικης ενημερωσης δειχνει ακριβως το αντιθετο.Οταν ο Κληριδης ελεγε, στους δημοσιογραφους στο νοσοκομειο Λευκωσιας μετα το καρδιακο του Οικονομιδη, «θα κλεισω σταθμους» δεν ηταν κατω απο «συναισθηματικη φορτηση» αλλα μια εκρηξη ειλικρινειας για τον τροπο που βλεπει το δικαιωμα ελευθερης εκφρασης.

Μια σειρα απο γεγονοτα το επιβεβαιωνουν. Εκτος απο τον Δρουσιωτη που διωκουν για τη κριτικη που τους εκανε, καλεσαν τον δημοσιογραφο Κ. Αντωνιου του «Βηματος» σαν μαρτυρα και θελουν να παραβιασει το δημοσιογραφικο απορρητο και να αποκαλυψει το ονομα αστυνομικου που με επιστολη του καταγγελε τον τροπο που εγιναν οι προαγωγες στην αστυνομια. Παλιοτερα προσπαθησαν να κλεισουν τοπικο ραδιοσταθμο στην Λεμεσο για το τροπο που καλυψε την επισκεψη της Ελισαβετ.

Με τις ιδιες κατηγοριες για «προτροπη σε σταση» κατηγορησαν πριν λιγο καιρο μελη «Προοδευτικης» κινησης φοιτητων που κολλουσαν αφισσες εναντια στο πραξικοπημα και τον Γριβα. Με τις ιδιες κατηγοριες κατηγορησαν και την Εργατικη Δημοκρατια για την αφισσα της που ειχε το συνθημα «Λιτοτητα, ανεργια, σωβινισμος, να φυγει ο Συναγερμος».

Η κυβερνηση με ολα αυτα δεν δειχνει μονο το αυταρχικο της προσωπο αλλα και την αδυναμια της να αντεξει την οποιαδηποτε κριτικη. Ξερει ποσο «βρωμικη» εχει την φωλια της με την πολιτικη που ακολουθα και φοβατε για το ξεσπασμα του κοσμου. Ξερει οτι δεν χρειαζονται πολλα για να ξεσπασει η εργατικη αγανακτηση για την πολιτικη της λιτοτητας, για την αποκατασταση των 62 πραξικοπηματιων, για την ηρωοποιηση του χιτη Γριβα και του τουρκοκφαγου Γιωρκατζη, για τα νεα πολεμικα δογματα και τις επιθεσεις εναντια στα δημοκρατικα δικαιωματα και τις καταχτησεις των εργαζομενων.

Καθε νεα αποφαση της κυβερνησης ερχεται να προσθεσει ακομα παραπανω στην αγανακτηση και τον θυμο της εργατικης ταξης. Το πορισμα για την σφαγη στην Χλωρακα, η αθωωση και επιβραβευση με προαγωγες αστυνομικων που ξυλοφορτωσαν κοσμο ειναι κατι που προκαλεσε τις εντονες αντιδρασεις πολλου κοσμου.

Αυτη η νεα επιθεση με την διωξη του Δρουσιωτη δεν πρεπει να περασει. Ηδη η Ενωσης Συντακτων καταγγειλε τη διωξη και απειλησε με δυναμικες κινητοποιησεις, αν δεν σταματησουν οι διωξεις εναντιων δημοσιογραφων. Δημοσιογραφοι, απο το Τριτο Προγραμμα του ΡΙΚ, το Ραδιο Πρωτο και το ΛΟΓΟ μετεδωσαν στον αερα το αρθρο του Μ. Δρουσιωτη, προσυπογραφοντας το σαν δικο τους, και καλεσαν την Γενικη Εισαγγελιαν να ασκησει και εναντιον τους την ιδια ποινικη διωξη.

Καθε εργαζομενος, καθε νεολαιος, καθε δημοκρατης που αρνειται να δεκτει την πολιτικη του ετσιθελισμου και του «τακ τακ να τελιωνουμε», πρεπει να καταγγειλει αυτη την νεα προκληση της κυβερνησης. Η παλη για την υπερασπιση του Δρουσιωτη και του καθε δημοσιογραφου, νεολαιου ή εργαζομενου που αντιμετωπιζει την προσπαθεια φιμωσης απο το κρατος και τους κατασταλτικους του μηχανισμου πρεπει να γινει υποθεση ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Οι Γενικες.Συνελευσεις των εργαζομενων, ιδιαιτερα αυτων που κατεβαινουν αυτες τις μερες σε απεργιες, πρεπει να βγαλουν ψηφισματα καταγγελειας της κυβερνησης και συμπαραστασης προς τον Δρουσιωτη. Οι ηγεσιες των συντεχνιων και των κομματων της αντιπολιτευσης πρεπει να καλεσουν κινητοποιησεις διαμαρτυριας για να απαιτησουμε να αποσυρθουν ολες οι κατηγοριες εναντιον του Δρουσιωτη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Ολους τους συντροφους και φιλους που προσφεραν στην οικονομικη μας εξορμηση με οποιοδηποτε τροπο. Συνεισφεροντας στα κουτια που κυκλοφορουσαν στις ανοιχτες εκδηλωσεις της Εργατικης Δημοκρατιας, ενισχυοντας την εφημεριδα,αγοραζοντας λαχεια, περνωντας μερος στο παρτυ ή συνεισφεροντας στην διοργανωση του.

Η βοηθεια σας ηταν σημαντικη για να μαζευτει μεσα στους τεσσερεις μηνες που κρατησε η εξορμηση ενα ποσο 1474 λιρων.

Αυτο για μας ειναι μια σημαντικη ενισχυση που θα μας δωσει την δυνατοτητα να συνεχισουμε να βρισκομαστε στις μικρες και μεγαλες μαχες της εργατικης ταξης και της νεολαιας μεταφεροντας τις σοσιαλιστικες ιδεες μεσα με την εφημεριδα μας, τα πανω, τις αφισσες, τα αυτοκολητα.

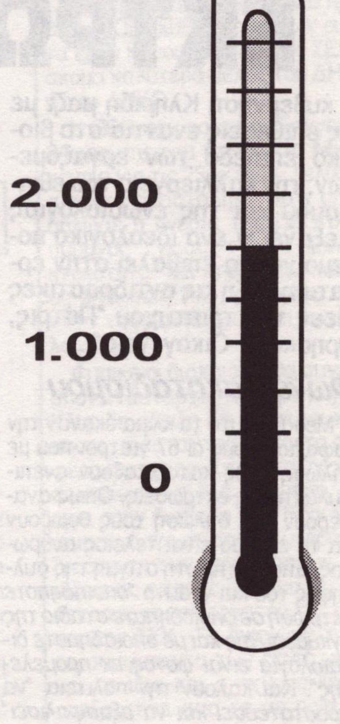

Αζητητα δωρα απο την κληρωση του λαχειου οικονομικης ενισχυσης:

01992
00557
02354
01380
01600
01376

AIDS

ο καπιταλισμος ειναι που σκορπα τον θανατο

«Ομαδα ομοφιλοφιλων σκορπα τον θανατο», «Φορεις του AIDS θα αντιμετωπιζονται οπως οι πασχοντες με χολερα - πανουκλα».

Τετοιοιπρωτοσελιδοι τιτλοι εμφανιστηκαν στις εφημεριδες μετα τις αιχρεσδηλωσεις της Νικης Πατσαλιδου, που εμφανιζεται σανπροεδρος της Κινησης Συμπαραστασης προς τους φορεις του AIDS.

Στις 15 Ιουνιου η Νικη Πατσαλιδου, σε διασκεψη τυπου δηλωσε πως ομαδα νεαρων ομοφυλοφιλων φορεων του AIDS μεταδιδουν ανεξελεκτα τον ιο, και υποστηριξε οτι πρεπει να ληφθουν νομικα μετρα και να γινουν αστυνομικες επεμβασεις.

Νομοσχεδιο

Δυο βδομαδες μετα, εγκρινεται απο το Υπουργικο Συμβουλιο τροποποιητικο νομοσχεδιο για το AIDS, που προβλεπει συλληψη και κρατηση των "επικινδυνων" φορεων του AIDS σε χωρους απομονωσης και φυλακιση σε οσους "εσκεμμενα η εξ'αμελειας" μεταδιδουν τον ιο.

Καποιοι μαλιστα εφτασαν να ζητουν ποινη φυλακισης ιση με αυτη που επιβαλλεται για δολοφονια εκ' προμελετης (στο Φιλελευθερο 28 Ιουνη).

Αληλουια! Μ'ενα σμπαρο δυο τρυγονια! Απο τη μια, η ευθηνη για την εξαπλωση του AIDS πεφτει πανω στους ομοφυλοφιλους για αλλη μια φορα, παρολο που η συντριπτικη πλειοψηφια-90%-των φορεων παγκοσμια ειναι ετεροφυλοφιλοι. Απο την αλλη, ανοιγει αλλη μια πορτα στην αστυνομια για καταστολη, καταπιεση και τρομοκρατια.

Το κρατος, οπως γραφτηκε στις εφημεριδες, με το δικαιολογητικο οτι "αναγνωριζει την ευθυνη του για την προστασια της δημοσιας *υγειας*" προβαινει σε μια σειρα αναχρονιστικων μετρων που ειναι ισαξια με αυτα που παιρνονταν πριν 2.000 χρονια για τους λεπρους.

Επιπλενον, αυτα τα μετρα ειναι εντελως παραπλανητικα οτι ταχα θα σταματησουν την εξαπλωση του ιου. Το αντιθετο μαλιστα γιατι τωρα η εξεταση για AIDS θα γινεται ακομα πιο διστακτικα. Ποσο ευκολα μπορει καποιος να παρει την αποφαση να κανει εξετασεις τη στιγμη που αν αποδειχθει οτι ειναι φορεας, εκτος απο το προβλημα της ιδιας της αρρωστειας, θα εχει να αντιμετωπισει τον κινδυνο να φυλακιστει η να μπει στην απομονωση; Ποσο ευκολο θα ειναι να πεις ανοιχτα ή και στο συντροφο σου ακομη, οτι εισαι φορεας, οταν η κοινωνια που ζεις χαρακτηριζεται απο κοινωνικο ρατσισμο και κινδυνευεις να στιγματιστεις, να χασεις τη δουλεια σου, να μπεις στην απομονωση ή να φυλακιστεις;

Υποκρισια

Ειναι αισχρη προκληση να επικαλουνται την "δημοσια υγεια", για να δικαιολογησουν αυτο το νομοσχεδιο. Ποτε επικαλεστηκαν τη δημοσια υγεια για να κλεισουν τις δεξαμενες των λυματων, να προστατεψουν τους εργατες αμιαντου απο τον καρκινο, να προστατεψουν τα παιδια που ζουνε σε περιοχες με ηλεκτροφορα καλωδια υψηλης τασης απο την λευχαιμια, να σταματησουν την μολυνση των τροφων απο τη χημικα αποβλητα. Οταν πριν λιγο καιρο βρεθηκαν στην αγορα χαλασμενα χαλουμια, τα αποσυραν χωρις να ανακοινωσουν καν το ονομα της εταιριας ή την ημερομηνια παραγωγης τους και αφησαν το κοσμο να τα φαει και δεν τους απασχολησε καθολου η δημοσια υγεια. Τους φορεις ομως ειναι ετοιμοι να τους ριξουν στο πυρ το εξωτερο ταχα για να προστατεψουν τη δημοσια υγεια.

Η Κουβα, η μονη αλλη χωρα που φυλακιζει και απομονωνει τους φορεις με παρομοιους πρωτογονους μηχανισμους, δεν εχει λυσει το προβλημα ουτε στο ελαχιστο. Καθε αλλο μαλιστα. Το AIDS συνεχιζει να θεριζει οπως και σε ολο τον κοσμο.

Ομως η Δρ. Ματηλδε Κριμ, προεδρος του Αμερικανικου Ιδρυματος Ερευνας για το AIDS λεει: "Καθετι γι'αυτην την επιδημια ηταν απολυτα και ολοκληρωτικα προβλεψιμο, απο την αρχη, απο την πρωτη κιολας μερα. Ειναι μια επιδημια που θα μπορουσε σιγουρα να την ειχαμε αναχαιτισει".

Απο την αρχη ηταν καθαρο πως δεν ηταν αρρωστεια των ομοφυλοφιλων, πως διαδιδονταν δυσκολα και πως μεταδινταν κυριως με τη σεξουαλικη επαφη και το μολυσμενο αιμα.

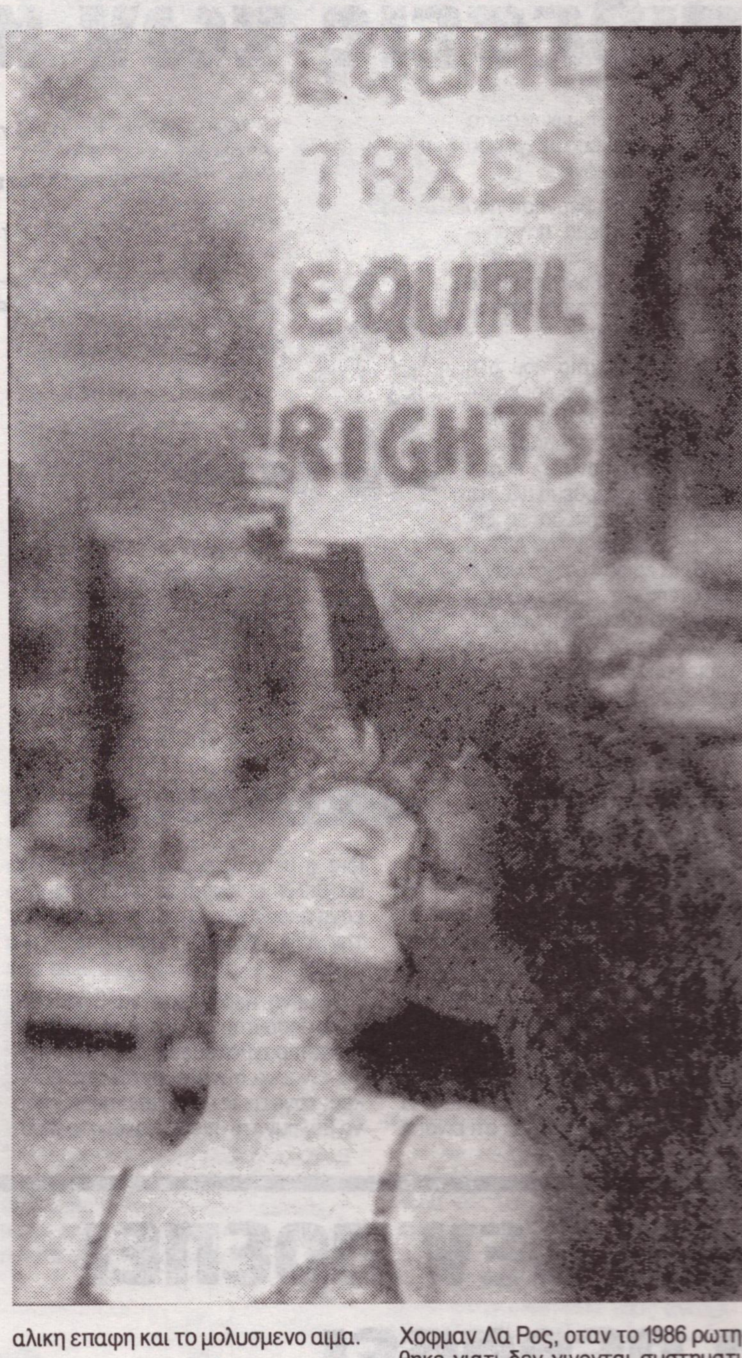

Ωστοσο, περασαν 5 χρονια μεχρις οτου δωθουν κονδυλια για να αρχισουν συστηματικες ερευνες. Γιατι;

Την απαντηση τη δινει ο αντιπροεδρος του μονοπωλιου φαρμακων Χοφμαν Λα Ρος, οταν το 1986 ρωτηθηκε γιατι δεν γινονται συστηματικες ερευνες για το AIDS: «*Πρεπει να καταλαβετε οτι μια αγορα μολις ενος εκατομμυριου ανθρωπων δεν ειναι αρκετα ενδιαφερουσα*».

Δεν υπαρχει πιο κυνικη και αληθινη ομολογια για τις προτεραιοτητες της αρχουσας ταξης. Πρωτα θα επρεπε να εξασφαλιστει οτι η αγορα ειναι αρκετα μεγαλη ετσι ωστε τα εξοδα για τις ερευνες να καλυφτουν επαρκως απο τα υπερκερδη της πωλησης του φαρμακου. Πως; Αφηνοντας το AIDS να εξαπλωθει.

Οπως και αλλες αρρωστειες, το AIDS ειναι θεμα πολιτικης. Ειναι βεβαια ενα φυσικος ιος, αλλα η εξαπλωση του συνδεεται με τις προτεραιοτητες του καπιταλισμου. Παραδηγματος χαριν, τα αντιβιοτικα εχουν εξουδετερωσει τη φυματιωση, τη χολερα, την πανουκλα τη δυσεντερια. Και ομως σημερα εκατομμυρια ανθρωποι πεθαινουν απο αυτες τις αρρωστειες στην Αφρικη την Ασια την Λατινικη Αμερικη. Και αυτο γιατι ολες οι επιδημιες αντανακλουν τον τροπο οργανωσης της κοινωνιας και τις προτεραιοτητες του συστηματος.

Παντου οι αρχουσες ταξεις χρησιμοποιουν το AIDS για το δυναμωμα τις δικης τους ιδεολογιας και σαν επιθεση στη σεξουαλικοτητα μας.

Ποσο μπορουν να σταματησουν το AIDS, τα ταμπου για την ομοφυλοφιλια, ο γαμος, η προσκοληση σε ενα συντροφο κλπ; Ας μη ξεχνουμε πως μια αντιστοιχη καταπιεση της ανθρωπινης σεξουλικοτητας τον 19ον αιωνα δεν σταματησε ση συφιλη, αλλα αντιθετα, την εξαπλωσε.

Οργανωση και Πληροφοριση

Η σωστη πληροφορηση ειναι σιγουρα απαραιτητη. Ομως, ουτε η κυβερνηση, ουτε η κυρια Πατσαλιδου μπορουν να την προσφερουν.

Οι φορεις μαζι με οσους ειναι εναντια στο νομοσχεδιο για το AIDS πρεπει να οργανωθουν για να μπορεσουν να φραξουν τα στοματα των Πατσαλιδιδων, και τα σχεδια της κυβερνησης βαζοντας τις δικες τους προτασεις.

Αναποφευκτα αυτος ο αγωνας πρεπει να γινει μερος της γενικοτερης παλης των εργαζομενων και της νεολαιας για να μπορεσουμε να ελεξουμε οι ιδιοι τις ζωες μας σε ολα τα επιπεδα.

Τζενη Αλβανου

ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ: ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η κυβερνηση Κληριδη μαζι με τις επιθεσεις εναντια στο βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων, την καλλιεργεια του εθνικισμου και της ενωσιολογιας διεξαγει κι ενα ιδεολογικο πολεμο για να επιβαλει στην εργατικη ταξη τις αντιδραστικες ιδεες του τριπτυχου "Πατρις, Θρησκεια, Οικογενεια".

Φωνες σκοταδισμου

Μεσα σ'αυτο το κλιμα εκαναν την εμφανιση τους οι 67 γιατροι που με δηλωση τους καταδικαζουν ανεπιφυλακτα τις εκτρωσεις. Οπως αναφερουν στη δηλωση τους θεωρουν οτι το εμβρυο ειναι τελειος ανθρωπος, απο την πρωτη στιγμη της συλληψης του και γι'αυτο *"οποιαδηποτε εκτρωση σε οποιοδηποτε σταδιο της εγκυμοσυνης και με οποιαδηποτε δικαιολογια ειναι φονος εκ προμελετης"*. Και καλουν την πολιτεια *"να προστατευσει και να εξασφαλισει"* τα δικαιωματα του εμβρυου.

Αμεσως μετα την δηλωση των 67 γιατρων, εμφανιστηκε και παλι το φερεφωνο της Εκκλησιας, ο Συνδεσμος Προστασιας Αγεννητου Παιδιου, που ειναι εναντια στις εκτρωσεις και σε περιπτωσεις κληρονομικων ασθενειων, οπως μεσογειακη αναιμια, πνευματικη καθυστερηση κά, ζητωντας την τροποποιηση του αρθρου 169Α που προστεθηκε μετα τον πολεμο του 1974 για να καλυψει και τις περιπτωσεις βιασμου.

Οι συζητησεις γυρω απο το θεμα των εκτρωσεων εχουν σαν σημειο

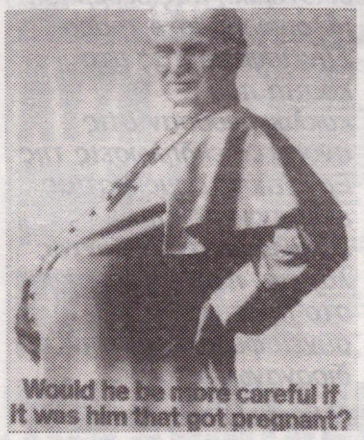

Θα ηταν αραγε τοσο μεγαλος πολεμιος της ελευθεριας των εκτρωσεων αν εμενε και αυτος εγγυος;

αφετηριας επιστημονικοφανεις ερμηνειες για το ποτε ταχα αρχιζει η ανθρωπινη ζωη χωρις κανενας να οριζει με σαφηνεια τι ειναι ανθρωπινη ζωη. Ετσι η ομαδα των 67 γιατρων θεωρει οτι η ανθρωπινη ζωη ξεκινα απο τη στιγμη της συλληψης για να καταληξουν οτι οι εκτρωσεις ειναι φονος.

Οσον αφορα την ιατρικη επιστημη παραμενει το γεγονος οτι ορισμενα οργανα ζωτικης σημασιας δεν αναπτυσσονται επαρκως (οι πνευμονες χρειαζονται 25 βδομαδες) ετσι ωστε το εμβρυο να μπορει να επιβιωσει εξω απο την μητρα νωριτερα απο τις 25 βδομαδες. Συνεπως το εμβρυο πριν απο τις 25 βδομαδες αποτελει μερος του σωματος της μητερας.

Πως μπορει λοιπον να θεωρειται ανθρωπινη ζωη ενα εμβρυο που δεν εχει ακομα αναπτυξει εκεινα τα οργανα που θα του επιτρεψουν να ζησει; Ποσο μαλλον ενα γονιμοποιημενο ωαριο οπως ισχυριζονται οι 67 "επιφανεις" γιατροι.

Επιθεση

Ομως αυτη η κινηση εναντια στις εκτρωσεις εμφανιζεται σε μια περιοδο οπου ακουγόνται οι αντιδραστικες φωνες του συντηρητισμου πανω και σε αλλα ζητηματα.

Η επαναφορα της θανατικης ποινης (Συλλογος Δικηγορων Παφου), αυστηροτερες ποινες για νεαρους παραβατες και ναρκωτικα, αστυνομευση της νεολαιας, εναντια στη φιλελευθεροποιηση της νομοθεσιας για ζητηματα γαμου, διαζυγιου, ομοφυλοφιλιας κλπ.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι ο γυναικολογος Σ. Κυριακιδης, εκπροσωπος των 67 γιατρων μιλωντας στον ΛΟΓΟ, ξεκινησε λεγοντας οτι για την κοινωνια μας *"οι εκτρωσεις αποτελουν καιριο πληγμα μαζι με την καθιερωση του πολιτικου γαμου, τη νομιμοποιηση της ομοφυλοφιλιας και αλλα"*.

Το ζητημα ομως των εκτρωσεων δεν ειναι ουτε θεμα ιατρικο, ουτε νομικο, ουτε της Εκκλησιας αλλα ενα πολιτικο ζητημα.

Πισω απο την υποκρισια της Εκκλησιας και τις ψευδοεπιστημονικες τοποθετησεις της ομαδας των 67 εναντια στις εκτρωσεις κρυβεται μια αντιδραστικη εκστρατεια για τις "αιωνιες ηθικες αξιες" και τον "ιερο" θεσμο της οικογενειας που στοχο εχουν τις γυναικες και την παλη για ισοτητα.

Σε μια περιοδο οπου η κυβερνηση θελει να πετσοκοψει κοινωνικες υπηρεσιες και να επιβαλει μετρα λιτοτητας, προσπαθει να μεταφερει τα βαρη της οικονομικης κρισης πανω σε χιλιαδες οικογενειες της εργατικης ταξης. Τα βαρη αυτα ομως πεφτουν κυρια πανω στις εργαζομενες γυναικες που εχουν την αποκλειστικη ευθυνη και φροντιδα των παιδιων, του σπιτιου και της οικογενειας. Ετσι δυναμωνει η προπαγανδα για το οτι η θεση της γυναικας ειναι κυρια μεσα στην οικογενεια, η μητροτητα αναγεται σε υπερτατο αγαθο ενω θεωρειται οτι "ο φεμινισμος παρατραβηξε".

Δικαιωμα

Με την εισοδο των γυναικων στην παραγωγη, τις περισσοτερες ευκαιριες μορφωσης και τις διαφορες μεθοδους συλληψης και αντισυλληψης που υπαρχουν σημερα, η ζωη χιλιαδων γυναικων αλλαξε.

Ολο και περισσοτερες γυναικες σημερα εχουν τη δυνατοτητα ν'ασκουν περισσοτερο ελεγχο πανω στο σωμα τους, βλεπουν διαφορετικα τους εαυτους τους σε σχεση με το γαμο, την τεκνοποιηση και δεν ειναι διατεθειμενες να υποφερουν οσα οι μητερες τους ή οι γιαγιαδες τους.

Αυτο το δικαιωμα των γυναικων να ελεγχουν το σωμα τους και τη ζωη τους ολες οι αρχουσες ταξεις σε Δυση κι Ανατολη θελουν να το ελεγχουν αναλογα με τις αναγκες τους καθε φορα. Οι ΗΠΑ ειναι ο κυριος χρηματοδοτης προγραμματων υποχρεωτικης στειρωσης και αντισυλληψης σε υπαναπτυκτες χωρες. Στην Κινα επιβαλλονται ποινες στα ζευγαρια που κανουν πανω απο ενα παιδι. Αντιθετα στη Ρουμανια του Τσαουσεσκου, οι γυναικες υποβαλλονταν καθε μηνα σε εξεταση για να εξακριβωθει αν χρησιμοποιουσαν αντισυλληπτικες μεθοδους.

Το δικαιωμα των γυναικων να ελεγχουν το σωμα τους και την γεννητικοτητα τους αποτελει προϋποθεση για την εξισωση με τους ανδρες αλλα και για την μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια. Ειναι γι'αυτο το λογο που το σοβιετικο κρατος αμεσως μετα την επανασταση του 1917 μ'ενα απλο διαταγμα κατεστησε τις εκτρωσεις ενα δικαιωμα: *"Οι εκτρωσεις μπορουν να γινονται ελευθερα, ανεμποδιστα και με ασφαλεια στα σοβιετικα νοσοκομεια"*.

Ειναι γι'αυτους τους λογους που σαν σοσιαλιστες ειμαστε υπερ των ελευθερων εκτρωσεων, υπερ του δικαιωματος των γυναικων ν'αποφασιζουν οι ιδιες για το ποτε και ποσα παιδια θελουν. Το δικαιωμα αυτο ανηκει αποκλειστικα στις γυναικες και δεν πρεπει να το αφησουμε ουτε στο κρατος, ουτε στην Εκκλησια αλλα ουτε και στους γιατρους.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Χαστουκι στους Ευρωκαπιταλιστες

Τα αποτελεσματα των Ευρωεκλογων, εστειλαν ενα δυνατο μηνυμα σ'ολες σχεδον τις κυβερνησεις των 12.

Εδειξαν οτι οι εργατες δεν ανεχονται πια τα αφεντικα που προσπαθουν να τους φορτωσουν τα σπασμενα της οικονομικης κρισης. Στις περισσοτερες χωρες οι κυβερνησεις, ειτε συντηριτικες, ειτε «σοσιαλιστικες» ειδαν τα εκλογικα τους ποσοστα να πεφτουν (Βρετανια, Γαλλια, Ισπανια, Ελλαδα, Δανια, Ολλανδια). Αυτο δεν ηταν κατι τυχαιο.

Ολη την προηγουμενη περιοδο, οι απεργιες και οι εργατικες κινητοποιησεις σ'ολες τις Ευρωπαικες χωρες εδειξαν με το πιο ξεκαθαρο τροπο το θυμο και την αγανακτηση των Ευρωπαιων εργατων. Τα μετρα λιτοτητας, οι περικοπες στις κοινωνικες παροχες, οι μαζικες απολυσεις, οι ιδιωτικοποιησεις, οι επιθεσεις εναντια στις εργατικες καταχτησεις που εφαρμοσαν οι Ευρωπαιοι καπιταλιστες, οχι μονο δεν εφεραν την ανακαψη οπως υποσχονταν, αλλα αντιθετα εσπρωξαν τις οικονομιες πιο βαθια στην κριση. Σημερα η ανεργια στις χωρες τις Ευρωπης παιρνει εκρηκτικες διαστασεις και οι εργατες καθημερινα βλεπουν τα εισοδηματα τους να μειωνονται.

Μπροστα σ'αυτη την κατασταση οι Ευρωπαιοι καπιταλιστες το μονο που εχουν να προτεινουν στους εργατες ειναι πιο σκληρα μετρα λιτοτητας πιο μεγαλες θυσιες. Καπου ομως το ποτηρι ξεχειλισε. Την τελευταια περιοδο ο θυμος και η αγανακτηση των εργατων εκφραστηκε σε μερικες απο τις πιο δυναμικες και μαζικες κινητοποιησεις των τελευταιων χρονων. Αυτο το θυμο και την αγανακτηση των εργατων εναντια στην πολιτικη των καπιταλιστων ειναι που φωτογραφιζει και το αποτελεσμα των Ευρωεκλογων. Η μεγαλη αποχη απο τις καλπες, η καταψηφιση των κυβερνητικων σχηματισμων, αλλα και κομματων της αντιπολιτευσης που στηριζουν την πολιτικης της λιτοτητας, ειναι χαρακτηριστικη της διαθεσης των εργατων στη Ευρωπη.

Ταυτοχρονα τα αποτελεσματα των εκλογων, σε μια σειρα απο χωρες, δειχνουν την αδυναμια των κομματων της παραδοσιακης αριστερας, που μιλουν στο ονομα του σοσιαλισμου, να ανταποκριθουν στις προσδοκιες των εργατων. Στην Ελλαδα το ΠΑΣΟΚ οχτω μηνες μετα την ανοδο του στη εξουσια εχασε, περιπου 10% της εκλογικης του δυναμης. Στην Ισπανια η κυβερνηση του Γκοζαλες ειδε τα ποσοστα της να μειωνονται κατακορυφα. Στην Γαλλια και Ιταλια τα αριστερα κομματα αν και στην αντιπολιτευση γνωρισαν εκλογικες ηττες. Οι εργατες εδειξαν την πλατη τους, στα αριστερα κομματα που θελησαν να ειναι σοσιαλιστες στα λογια και συντηρητικοι στις πραξεις.

Αποτυχια των Φασιστων

Σημερα στην Ευρωπη βλεπουμε μια σειρα απο ακροδεξιες, φασιστικες οργανωσεις και κομματα που προσπαθουν να κερδισουν μεσα απο την αγανακτηση και την απογνωση των εργατων. Παρα τις προσπαθειες τους οι νεοναζι σε καμια χωρα δεν καταφεραν να κανουν το «μεγαλο αλμα» που ονειρευονταν. Αντιθετα, σε πολλες χωρες τα ποσοστα τους επεσαν και οι εδρες τους περιοριστηκαν ή χαθηκαν. Αυτο βεβαια δεν σημαινει οτι οι φασιστες ειναι ακινδυνοι. Τα ιδια τα αποτελεσματα των εκλογων δειχνουν οτι χρειαζεται οι αντιναζιστες να κινητοποιουνται οπου οι φασιστες προσπαθουν να σηκωσουν κεφαλι.

Οπου υπηρξαν κινητοποιησεις εναντια στους φασιστες τα κομματα τους ηττηθηκαν. Στην Βρετανια, που ο Αντιναζιστικος Συνδεσμος (ANL) εχει οργανωσει την πιο μεγαλη και πετυχημενη εκστρατια εναντια στους φασιστες το Βρετανικο Εθνικο Κομμα πατωσε.

Στην Γερμανια οι Ρεπουμπλικανοι του πρωην Ες-Ες Σεχουμπερ επεσαν απο το 7 στο 3.5% και εχασαν ολες τις εδρες τους στο Ευρωκοινοβουλιο. Το αποτελεσμα αυτο οφειλεται σε μεγαλο βαθμο στις μεγαλες αντιφασιστικες και αντιρατσιστικες κινητοποιησεις που ακολουθησαν τις περσινες επιθεσεις των ναζι εναντια σε μεταναστες.

Στην Γαλλια ο Λεπεν ειδε τη δυναμη του να μειωνεται. Το «Εθνικο Μετωπο» επεσε απο το 11.5% στο 9.5%. Η αιτια βρισκεται στις μεγαλες κινητοποιησεις των εργατων και της νεολαιας που περιθωριοποιησαν τους φασιστες.

Αλλα και στη Ελλαδα τα αποτελεσματα των εκλογων ηταν μια καθαρη αποτυχια για τις φασιστικες οργανωσεις. Η χουντικη ΕΠΕΝ συγκετρωσε μονο 50.372 ψηφους σε συγκρηση με 77.000 το '89 και 136.000 το '84. Η Χρυση Αυγη πηρε μονο 7.242 ψηφους απο 15.500 που πηρε το '89 η φασιστικη οργανωση ΕΝΕΚ.

Η πτωση των φασιστων, σε μεγαλο βαθμο ηταν αποτελεσμα των περσινων μαζικων μαθητικων κινητοποιησεων εναντια στους φασιστες αλλα και των μεγαλων εργατικων κινητοποιησεων ολης της προηγουμενης περιοδου.

Μπορει στο Βελγιο το ναζιστικο «Φλαμανδικο Μπλοκ» να πηρε 10% και στην ιταλια το MSI του Φινι και της Αλεσαντρας Μουσολινι, που νομιμοποιησε την παρουσια του με τους 5 υπουργους στη κυβερνηση Μπερλουσκονι να ανεβασε τα ποσοστα του απο 5.5% σε 13.4% αλλα και αυτο επεσε λιγο αργοτερα στις δημοτικες εκολεςγιατι ηδη ο κοσμος αρχισε να βλεπει πως οι φασιστες δεν εχουν καμια προταση για διεξοδο απο την κριση.

Εχοντας ολα αυτα υποψη γινεται ξεκαθαρο οτι το εργατικο κινημα μαζι με την νεολαια μεσα απο την μαζικη τους δραση τους αγωνες και τις κινητοποιησεις τους μπορουν να γκρεμισουν την πολιτικη της λιτοτητας και της ανεργιας που επιβαλλουν τα Ευρωαφεντικα και να φραξουν τον δρομο στους νοσταλγους του Χιτλερ που τολμουν να σηκωνουν κεφαλι.

Πετρος Μιχαηλ

ΠΟΛΩΝΙΑ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΚΡΗΞΗ

Οι εργατες στην Πολωνια που τον Αυγουστο του 1980 ανοιξαν το δρομο για την καταρευση του στλινισμου με απεργιες και καταληψεις, τωρα με τον ιδιο τροπο παλευουν εναντια στην φρικη της αγορας.

Την 1η του Ιουνη οι εργατες του εργοστασιου χαλυβα Χουτα Κατοβιτσε της Ανω Σιλεσιας κατεβηκαν σε μονοημερη απεργια, αφου οι ηγεσιες ολων των μεγαλων σωματειων του εργοστασιου μαζι και η Αλληλεγγυη ειχαν υπογραψει με την διοικηση του εργοστασιου μια συμφωνια που δεν τους ικανοποιουσε. Την απεργια καλεσε μια πολυ μικρη ομαδα με το ονομα «Αυγουστος του '80». Η εργοστασιακη επιτροπη της «Αλληλεγγυης» καλυψε την απεργια αφου αναγκασε τον προεδρο της να παραιτηθει. Ο προεδρος υποστηριζε οτι το χαλυβουργειο δεν μπορουσε να ικανοποιησει τα αιτηματα των εργατων.

Οι 13 χιλιαδες απεργοι δυο μερες αργοτερα κατελαβαν το χαλυβουργειο. Οι χαλυβουργοι του Κατοβιτσε ζητανε 25% περισσοτερα απο αυτα που συμφωνησαν οι ηγετες των σωματειων τους και προσθετο «μπονους» 30%.

Οκτω μερες αργοτερα, η απεργια απλωθηκε και στο χαλυβουργειο Λουτσινι - Βαρσαβα,το οποιο ειναι ιδιωτικοποιημενο και η μεγαλυτερη μετοχος ειναι μια ιταλικη εταιρεια. Εδω η απεργια αυτοματα μετατραπηκε σε καταληψη. Το πρωτο βραδυ εμειναν μεσα 1300 εργατες και οι απεργοι κρατανε την καταληψη με βαρδιες. Η «Αλληλεγγυη» παιρνοντας το μαθημα της απο την απεργια στο Κατοβιτσε, αυτη τη φορα καλεσε σε απεργια μαζι με το εργοστασιακο σωματειο του Λουτσινι Βαρσαβα.

Οι μεταλλεργατες αρχισαν την απεργια χωρις την νομιμη προειδοποιηση των 5 ημερων και οι δικηγοροι του χαλυβουργειου την χαρακτηριζουν σαν παρανομη. Εκεινο που νοιαζει ομως τους εργατες δεν ειναι αν ειναι παρανομη ή οχι, αλλα επιμενουν στον εκσυχρονισμο του εργοστασιου οπως τους ειχε υποσχεθει η διοικηση και στις αυξησεις τους.

Οι εργαζομενοι σε εργοστασιο παπουτσιων της Οντρα, ενθαρρυμενοι απο την απεργια στο Κατοβιτσε, κατεβηκαν κι'αυτοι σε απεργια. Η εταιρεια δηλωνει καταχρεωμενη και χρωστα στους εργατες πολλα μεροκαματα.

Απεργιες απειλουνται και αλλου. Στα δυο εργοστασια της ΦΙΑΤ στην Πολωνια οι εργατες ζητανε αυξησεις 100% και απειλουν οτι θα «κτυπησουν σκληρα» αν δεν ικανοποιηθουν τα αιτηματα τους.

Τεσσερεις εργατες μελη της «Αλληλεγγυης» στο εργοστασιο ψευδαργυρου του Μπολεσλαβ εκαναν για εξη μερες απεργια πεινας, σκαρφαλωμενοι σ'ενα φουγαρο υψους 132 μετρων επειδη η εταιρεια δεν εδωσε στους εργαζομενους τις αυξησεις που υποσχεθηκε. Το αποτελεσμα της διαμαρτυριας αυτης ηταν να αυξηθει η ποσοτητα δωρεαν καρβουνου που παιρνουν οι εργατες και να υποσχεθει η διοικηση οτι θα ζητησει χρηματα απο τον υπουργο βιομηχανιας για αυξησεις.

οι αυταπατες διαλυονται

Την περασμενη χρονια η οικονομια της Πολωνιας αυξηθηκε με ρυθμο 4% αλλα τα εισοδηματα των εργατων επεσαν κατα 3%. Οι εργατες καταλαβαν οτι ο καλυτερος τροπος για να αντιμετωπισουν τους εργοδοτες, ειτε ιδιωτες, ειτες κρατικους ή πολυεθνικους, ειναι οι οργανωμενες απεργιες. Ακομα καταλαβαν πως ο μονος τροπος για να πιεσουν τους ηγετες των σωματειων να υποστηριξουν τις απεργιες ειναι να τις κανουν οι ιδιοι οι εργατες ειτε νομιμα ειτε παρανομα.

Ετσι και ξεκινησουν οι απεργιες, βρισκουν μαζικη υποστηριξη απο την πλειονοτητα των εργατων. Η αντιληψη οτι η μαχητικη δραση φερνει αποτελεσματα κερδιζει συνεχως εδαφος μεσα στην Πολωνια. Κι'αυτη ειναι μια χαρμοσυνη ειδηση για τους σοσιαλιστες που προσπαθουν να χτισουν πανω στην ιδεα της αυτοοργανωσης και της αντιστασης των εργατων. Παραλληλα ειναι και ενα γερο χαστουκι για τους σταλινικους που τωρα εχουν μεταμορφωθει σε σοσιαλδημοκρατες και βρισκονται στη κυβερνηση. Με αυτο το τροπο εχουν ξεσκεπαστει και διαλυονται οι αυταπατες για το τι μπορουν να περιμενουν οι εργατες απο τους πρωην σταλινικους.

Η απεργιακη εκρηξη και η ατμοσφαιρα αντιδρασης απλωθηκε απο τους εργατικους χωρους και αλλου και εφτασε μεχρι και την βουλη που στραφηκε εναντια στην καθολικη εκκλησια και ψηφισε την ακυρωση του νομου εναντια στις εκτρωσεις. Ο Λεχ Βαλεσα αρνειται να υπογραψει την καταργηση του νομου. Η δημοτικοτητα του εχει πεσει κατακορυφα οπως και της κυβερνησης.

Ο αγωνας των εργατων στην Πολωνια δειχνει πως μια απεργια μπορει να αποτελεσει τον σπινθηρα για ενα μαζικο ξεσπασμα της εργατικης αγανακτησης. Τετοιοι αγωνες μπορουν να εμπνευσουν την εργατικη ταξη σε ολο το κοσμο. Και αυτο ειναι κατι που σιγουρα τρεμουν οι καπιταλιστες παντου.

Γιολα Χ''Χαραλαμπους

Ν. ΚΟΡΕΑ

πολεμικη κριση αλλα και απεργιες

Ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος προκαλεσε μια νεα διπλωματικη κριση που εφερε την περιοχη της κορεατικης χερσονησου και της Ιαπωνιας ξανα στα προθυρα του πολεμου.

Η Ουασικτων κατηγορει το καθεστως της Β Κορεας οτι χρησιμοποιει πλουτωνιο απο πυρηνικους ηλεκτροπαραγωγικους σταθμους για να κατασκευασει πυρηνικα οπλα. Οι δυτικες δυναμεις προσπαθησαν να επιβαλουν κυρωσεις, μεσα απο τα Ηνωμενα Εθνη, εναντια στην Β Κορεα, που με την σειρα της δηλωσε οτι θα θεωρουσε τις κυρωσεις σαν πολεμικη ενεργεια εναντιον της.

Ο ισχυρισμος των αμερικανων ιμπεριαλιστων οτι ανησυχουν για την διαδωση των πυρηνικων οπλων ειναι καθαρη υποκρισια. Μπορει το καθεστως της Βορειας Κορεας να βρισκεται κοντα στην κατασκευη πηρηνικων οπλων αλλα υπαρχουν αλλες περιπτωσεις χωρων του τριτου κοσμου που σιγουρα εχουν τετοια οπλα χωρις να προκαλουν την οργη των δυτικων. Το Ισραηλ, που καταδικασε τον εβραιο πυρηνικο επιστημονα Βανουνου σε πολυχρονη φυλακιση γιατι αποκαλυψε τις πυρηνικες δυνατοτητες του σιωνιστικου κρατους, ισως να εχει εκατονταδες πυρηνικες βομβες, ομως οι ΗΠΑ συνεχιζουν να το φορτωνουν με στρατιωτικη και οικονομικη βοηθεια.

Απο την εποχη του Κορεατικου πολεμου το 1950-53 η χερσονησος ειναι χωρισμενη σε δυο πανοπλα κρατη, την Βορεια Κορεα που ηταν στενος συμμαχος της πρωην ΕΣΣΔ και της Κινας, και την Νοτια στενο συμμαχο των ΗΠΑ.

Το καθεστως της Βορειου Κορεας ειναι ενα απο τα λιγοστα σταλινικα καθεστωτα που εξακολουθουν να υπαρχουν. Προκειται για ενα καταπιεστικο καθεστως που καλιεργει την προσωπολατρεια του ηγετη του Κιμ Ιλ Σουνγκ και του γιου και διαδοχου του Κιμ Ντογκ Ιλ.

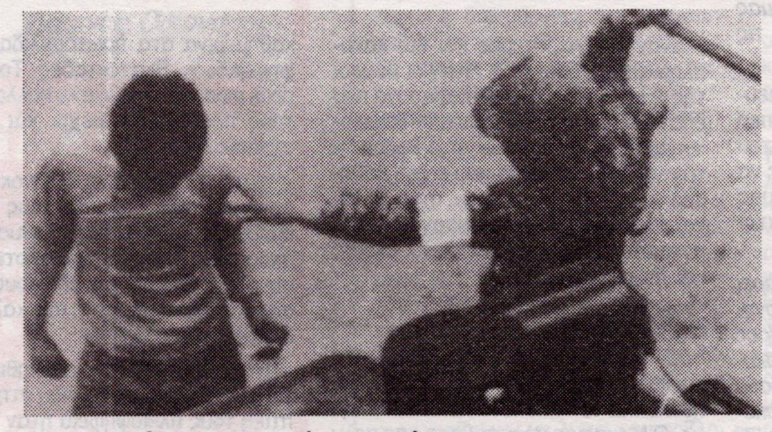

Η προπαγανδα των ΗΠΑ κατα τη διαρκεια της κρισης στηριχτηκε στη προαπαθεια να δειξει οτι απο την μια βρισκονταν η κακη Β.Κορεα με ενα ολοκληρωτικο καθεστως και απο την αλλη η δημοκρατικη Νοτια Κορεα.

Για ποια δημοκρατικη Νοτια Κορεα μιλουν ομως οταν τα περισσοτερα χρονια της υπαρξης της τα περασε κατω απο στρατιωτικη χουντα. Ακομα και σημερα που η χωρα κυβερναται απο εκλεγμενο προεδρο, τον Κιμ Γιανγκ Σαμ, υπαρχουν χιλιαδες αριστεροι πολιτικοι κρατουμενοι. Εξη φοιτητες βρεθηκαν τις τελευταιες βδομαδες στη φυλακη μονο και μονο επειδη κρατουσαν κοκκινες σημαιες.

Ενας αλλος φοιτητης ο Kilyrong Lee φυλακιστηκε επειδη κρατουσε τευχη της σοσιαλιστικης εφημεριδας «Workers Solidarity» και ενας αλλος γιατι εκανε ερανο για την ιδια εφημεριδα. Εκατονταδες σοσιαλιστες εργατες και φοιτητες βρισκονται στη φυλακη για παρομοιους λογους.

Παρολη την καταπιεση και την καταστολη σημερα στην Ν. Κορεα ο κοσμος αντιδρα και βλεπει την πολιτικη του Κλιντον για αντιπαραθεση με την Β. Κορεα με καχυποψια και φοβο για ενα γενικευμενο πολεμο. Δημοσκοπησεις αναμεσα στους νοτιοκορεατες φοιτητες εδειξαν οτι θεωρουν τις ΗΠΑ και την Ιαπωνια σαν μεγαλυτερη απειλη παρα το καθεστως του Κιμ Ιλ Σουνγκ και πιστευουν οτι η κριση προκληθηκε απο τις ΗΠΑ για να δυναμωσουν τον ελεγχο τους στην περιοχη που ειχε αδυνατισει.

Σημερα η κριση εχει υποχωρησει. Αιτια για την υποχωρηση της κρισης δεν ειναι η λογικη και οι φιλειρηνικες διαθεσεις που εδειξαν οι ανταγωνιστες αλλα γιατι το καθεστως της Νοτια Κορεας κλονιζεται απο τις μαζικες απεργιες των σιδηροδρομικων που ζητουν καλυτερους ορους δουλειας και τις διαδηλωσεις των φοιτητων που δεν θελουν να γινουν τροφη για τα κανονια του Κλιντον, του Κιμ Ιλ Σουνγκ και του Κιμ Γιανγκ Σαμ.

Σταυρος Σιδερας

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟ

UNUTMA: εχουν και οι του το δικο τους "Δε

Κλεινουν αυτο τον μηνα 20 χρονια απο τον πολεμο του 1974. Η επισημη ελληνοκυπριακη προπαγανδα θα συγκεντρωθει και φετος στο να προβαλει τα εγκληματα του Αττιλα. Οσο βαρβαρα ομως ειναι αυτα τα εγκληματα, και ειναι, δεν αποτελουν παρα μονο τη μιση αληθεια.

Και φετος δεν θα ακουσουμε το παραμικρο για τα "κατορθωματα" του ελληνικου στρατου και της ελληνοκυπριακης εθνοφρουρας το 1963/64, το '67 ακομα και το '74. Εγκληματα που σε τιποτα δεν εχουν να ζηλεψουν απο την βαρβαροτητα του Αττιλα.

Λιγοι ειναι αυτοι που γνωριζουν - ιδιαιτερα αναμεσα στην νεολαια - οτι στην Κυπρο πολεμοι εγιναν και πριν το '74. Οτι προσφυγες και αγνοουμενοι υπαρχουν απο το 1963 και οτι μεχρι το 1974 στη συντριπτικη τους πλειοψηφια ηταν Τουρκοκυπριοι.

Και στις δυο πλευρες η καθε αρχουσα ταξη και οι κυβερνησεις τους φροντιζουν να προβαλλουν μονο εκεινα τα γεγονοτα που τις βολευουν για να μπορουν να καλλιεργουν το σωβινισμο μεσα στην εργατικη ταξη και να σερνουν την νεολαια στα καθε λογις συλλαλητηρια του μισους.

Σ'αυτη την αντιδραστικη διαμαχη, που κοστισε τη ζωη σε χιλιαδες απλους Ελληνοκυπριους και Τουρκοκυπριους ο δρομος για την ειρηνη περνα μεσα απο την επαναπροσεγγιση που χτιζεται με το ξεσκεπασμα των ευθυνων της "δικης μας" αρχουσας ταξης.

Για να σπασουμε το μισος και τη καχυποψια που υπαρχει αναμεσα στους εργαζομενους στις δυο κοινοτητες, για να απομακρυνουμε τον κινδυνο νεων πολεμων, πρεπει η καθε πλευρα να δει τους φοβους και τις ανησυχιες της αλλης.

Οι Ελληνοκυπροι εργαζομενοι πρεπει να δουν τους φοβους, τις ανησυχιες και τις ιστορικες πραγματικοτητες που συντελεσαν στο να εχουν και οι Τουρκοκυπριοι το δικο τους "Δεν Ξεχνω", το δικο τους "UNUTMA".

Σ' αυτη τη προσπαθεια ειναι που προσπαθει να συμβαλει αυτο το αφιερωμα στα 20 χρονια απο τον πολεμο του '74.

ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Με την ανεξαρτησια το 1960, πρωτου καλα-καλα στεγνωσει το μελανι της υπογραφης που εβαλε ο Μακαριος στις Συμφωνιες Ζυριχης-Λονδινου, οι Ελληνοκυπριοι πολιτικοι διακηρυσσαν οτι "αυτες οι συμφωνιες αποτελουν ενα βημα προς την Ενωση".

Η "Ενωση" - που τοτε ηταν καθολικα αποδεκτη, απο την Εκκλησια και τους αστους μεχρι και το ΑΚΕΛ - αποτελουσε αναθεμα για τους Τουρκοκυπριους. Ο ιστορικα δικαιολογημενος φοβος τους ηταν οτι θα ειχαν την ιδια τυχη με τους Τουρκους που ζουσαν σε περιοχες που αργοτερα ενσωματωθηκαν στο Ελληνικο κρατος. Στην Κρητη για παραδειγμα, οπου ο Τουρκικος πληθυσμος καποτε εφτανε το 30% πολυ γρηγορα εκμηδενιστηκε.

Τα σημαδια οτι θα ειχαν μια παρομοια τυχη ηταν ολοφανερα εστω και αν το συνταγμα απαγορευε την Ενωση. Στα πρωτα χρονια της ανεξαρτησιας η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη χρησιμοποιησε κυρια την οικονομικη της υπεροχη για να εμποδισει την αναπτυξη των τουρκοκυπριων ομολογων τους σε σοβαρους ανταγωνιστες τους.

Οι Ελληνοκυπριοι που ειχαν τον πληρη ελεγχο των βασικων τομεων της οικονομιας μπορουσαν να ελεγχουν και τις οικονομικες δραστηριοτητες των Τουρκοκυπριων.

Η Εκκλησια, ο μεγαλυτερος ιδιοκτητης ακινητων στη χωρα, δεν πουλουσε ουτε νοικιαζε σπιτια, μαγαζια ή κτηματα σε Τουρκοκυπριους.

Ενω οι Τουρκοκυπριοι ειχαν το 13% της συνολικης γεωργικης παραγωγης, οι εξαγωγες τους αντιστοιχουσαν μονο με το 0.5%. Αν υπολογισουμε οτι η κυπριακη οικονομια τοτε ηταν κυρια αγροτικη, μπορει να συμπερανει κανεις το μεγεθος του οικονομικου πολεμου που αντιμετωπιζαν οι Τουρκοκυπριοι παραγωγοι απο τους εμπορους, που στη συντριπτικη τους πλειοψηφια ηταν Ελληνοκυπριοι.

Ενα αλλο παραδειγμα του οικονομικου αυτου πολεμου ηταν η προσπαθεια κατασκευης αλευρομυλου απο Τουρκοκυπριους. Ο τοτε ελληνοκυπριος υπουργος Πασχαλιδης, αρνηθηκε να τους παραχωρησει τη σχετικη αδεια δινοντας την πολυ "απλη" εξηγηση οτι "υπαρχουν ηδη αρκετοι ελληνοκυπριακοι αλευρομυλοι".

Και παλι, οταν ο Ιρφαν Ναδιρ ξεπερασε τα διαφορα εμποδια και καταφερε να φερει στην Αμμοχωστο λεωφορεια απο την Αγγλια, την επομενη μερα ελληνοκυπριοι εμπρηστες του τα εκαναν λαμπαδα.

Σε μια απο τις επισκεψεις συντακτων της εφημεριδας μας στη βορεια Κυπρο γνωρισαμε τον Χιουρεμ ο οποιος μας ειπε χαρακτηριστικα:

"Εργοστασια οι Τουρκοκυπριοι δεν ειχαν. Ολα ανηκαν στους Ελληνοκυπριους. Ειχαμε μονο τον Ραμιζιν που εβγαζε την ΜΠΕΛ-ΚΟΛΑ ο οποιος μας ελεγε οτι και να χεσω μεσα θα τις πιειτε, τι θα κανετε".

Στο βορρα γνωρισαμε και τον διευθυντη ενος ξενοδοχειου, τον Αμπερ Σουτφιογλου. Ο ιδιοκτητης αυτου του ξενοδοχειου παραδοξως καταφερε να το ανοιξει πριν το 1974. Ο Αλπμερ μας διηγηται πως εξασφαλησε ο ιδιοκτητης τη σχετικη αδεια:

"Οταν πηγε ο μαστρος μας να παρει αδεια για να κανει το ξενοδοχειο αρνηθηκαν να του δωσουν. Του ειπαν, βρες πρωτα ενα συνεταιρο, ενα Ελληνοκυπριο, ενα χριστιανο και τοτε θα σου δωσουμε την αδεια. Εβαλε Ελληνοκυπριο συνεταιρο και η αδεια βγηκε το '72 στο ονομα του συνεταιρου του."

Και συνεχιζει:

"Ουτε γκαρσονι σε ξενοδοχειο δεν μπορουσαμε εμεις να γινουμε. Ειτε εκοβαμε πορτοκαλια ή εδουλευαμε για να σας κανουμε σπιτια ή στα εργοστασια, εργατες ειμασταν. Δεν μας εδιναν δουλιες. Φοβουνταν οτι μπορει να γινουμε και μεις ξενοδοχοι... Αλλά πορτοκαλια να παμε να κοψουμε τους αρεσε επειδη δεν ειχαν εργατες να τους τα κοψουν".

Η οικονομικη ανισοτητα δεν επηρεαζε μονο τους Τουρκοκυπριους αστους αλλα και τους εργατες. Οι Ελληνοκυπριοι επιχειρηματιες και τραπεζιτες δεν προσλαμβαναν Τουρκοκυπριους ουτε σαν κλητηρες. Δεν προσλαμβαναν Τουρκοκυπριους ομως ουτε και σαν βιομηχανικους εργατες. Το 1962 το ποσοστο των Τουρκοκυπριων που απασχολουνταν στη βιομηχανια ηταν 9% ενω το πληθυσμιακο τους ποσοστο ηταν ακριβως το διπλασιο.

Μεχρι και το 1974 οι Τουρκοκυπριοι ηταν πολιτες δευτερης κατηγοριας, εκαναν τις χειροτερες και πιο κακοπληρωμενες δουλειες. Ηταν οι μαυροι της Κυπρου. Ενα απο τα παραπονα που επανειλλημενα ακουσαμε απο Τουρκοκυπριους εργαζομενους στο βορρα ηταν για τον ρατσισμο που ειχαν καθημερινα να αντιμετωπισουν, οτι οι Ελληνοκυπριοι τους αποκαλουσαν και τους αντιμετωπιζαν σαν "πελλοτουρκους" και "βρωμοτουρκους".

Την πολιτικη του εθνικου ξεκαθαρισματος στη Κυπρο εφαρμοσε οχι μονο ο τουρκικος στρατος το '74 αλλα και η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη με την βοηθεια και στηριξη του ελληνικου στρατου απο το '63 μεχρι το '68

Προσφυγες και αγνοουμενοι υπηρχαν και πριν το '74 και στην συντριπτικη τους πλειοψηφια ηταν τουρκοκυπριοι που εζησαν σε αθλιες συνθηκες για πολλα χρονια.

ΣΦΑΓΕΣ

Οι ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ομως, περα απο τον οικονομικο ελεγχο, ηθελε και τον απολυτο πολιτικο ελεγχο. Ο Μακαριος προσπαθησε απο πολυ νωρις να καταργησει μια σειρα απο δικαιωματα που εδινε το συνταγμα του '60 στους τουρκοκυπριους, οπως το δικαιωμα για χωριστους δημους, την αναλογια 70% με 30% για τις προσληψεις στο δημοσιο και αλλα. Τον Νιοβρη του '63 προτεινε 13 σημεια αλλαγης του συνταγματος μεσα απο τα οποιοα προσπαθουσε να καταργησει τα πιο σημαντικα απο αυτα, οπως το δικαιωμα βετο που ειχε ο τουρκοκυπριος αντιπροεδρος σε ορισμενες αποφασεις του προεδρου. Μετα απο μια περιοδο εντασης, το Δεκεμβρη του 1963 ο Μακαριος μαζι με τον τοτε υπουργο εσωτερικων Πολυκαρπο Γιωρκατζη εβαλαν σε κινηση το στρατιωτικο Σχεδιο Ακριτας, με στοχο να επιβαλουν αυτες τις αλλαγες.

Ακολουθησε ενα πραγματικο λουτρο αιματος.

Ο Γιωρκατζης ειχε πανω απο 5.000 εξοπλισμενους ενω διπλα σ'αυτους υπηρχαν οι ενοπλες ομαδες του Σαμψων, του Δωρου Ηλια και του Λυσσαριδη. Τα "ανδραγαθηματα" τους ηταν καθημερινα στα πρωτοσελιδα των εφημεριδων. Εκατονταδες Τουρκοκυπριοι σφαγιαστηκαν, ενω πολλοι απ'αυτους παραμενουν μεχρι και σημερα αγνοουμενοι.

Αυτη την περιοδο η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη στριμωξε τους Τουρκοκυπριους, το 18% του πληθυσμου, σε σκορπιους θυλακες που αποτελουσαν συνολικα το 4,8% του εδαφους - εκταση μικροτερη απο αυτη που καλυπτουν οι Βρετανικες Βασεις.

Ηταν τοτε που δημιουργηθηκαν και οι πρωτοι προσφυγες, που στη συντριπτικη τους πλειοψηφεια ηταν Τουρκοκυπριοι, που εζησαν κατω απο φρικτες συνθηκες σε καταυλισμους απο το 1963 μεχρι και το '74.

Σ'αυτους τους θυλακες, σ'αυτα τα γκετο, οι Ελληνοκυπριοι επεβαλαν κατασταση στρατιωτικης πολιορκιας. Απαγορευαν την εισοδο βασικων υλων οπως τσιμεντο, ξυλεια, μπαταριες αυτοκινητων και πετρελαιο. Ακομα και η παροχη νερου διακοπτονταν για μερες.

Το 1967 και παλι η Εθνοφρουρα, κατω απο την αμεση καθοδηγηση του Γριβα, ισοπεδωσε τα χωρια Κοφινου και Αγιος Θεοδωρος.

Ο Μαριος Τεμπριωτης, υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης, που υπηρετουσε τοτε τη θητεια του, αποκαλυψε οτι ο Λοχαγος τους λιγο πριν την επιθεση στη Κοφινου τους ειπε: *"Θα μας κατηγορησουν που θα μας κατηγορησουν για γενοκτονια, θελω να μπειτε μεσα και να μην αφησετε ουτε κοτα κουτση."*

Ολα αυτα με τη βοηθεια 20.000 Ελληνων στρατιωτων που ουσιαστικα επεβαλαν κατοχη στους Τουρκοκυπριους που ειχαν χασει τα σπιτια, τις δουλιες και τις περιουσιες τους.

Να πως σχολιαζε την κατασταση των Τουρκοκυπριων ο τοτε υπουργος Εργασιας Τασσος Παπαδοπουλος:

"Υπαρχει μεγαλη ανεργια μεταξυ των Τουρκων Κυπριων... ολοκληρος η τουρκοκυπριακη εγατικη δυναμις παραμενει στασιμος... Οι Τουρκοι εργαται και γενικα η τουρκικη κοινοτης απεστερηθη τα προς το ζειν και ηναγκασθη να στηριζεται επι της φιλανθρωπιας δια την συντηρησην της... Εκ της απραξιας πηγαζουσι απωλεια ηθικου και μια γενικη οικονομικη και ψυχολογικη καταπτωσις."

Ενω ο Μακαριος εβγαζε το πολιτικο συμπερασμα:

"Πιθανως συντομοτατα να φθασωμε εις συμφωνιαν ή εις αδιεξοδον. Παντως απο μιαν κακην λυσην προτιμω την σημερινην καταστασιν... Εχομεν ηδη μιαν καθαρως ελληνικην κυβερνησην εις την νησον. Οι Τουρκοι δεν μετεχουν της κυβερνησεως. Δια τουτο φρονω οτι δεν πρεπει να σπευσωμεν".

Αυτες οι σφαγες και οι κακουχιες ευθυνονται σε μεγαλο βαθμο για το φοβο, την καχυποψια και την ανασφαλεια που νοιωθουν οι Τουρκοκυπριοι.

1974

Ομως ακομα και το 1974, οταν οι Ελληνοκυπριοι για πρωτη φορα εχαναν την μαχη, δεν υστερησαν σε βαρβαροτητα απο τον Αττιλα.

Στις 14 Αυγουστου στο χωριο Τοχνη τα παλληκαρια της ΕΟΚΑ Β' επιασαν 84 Τουρκοκυπριους που κρατουνταν αιχμαλωτοι και τους εκτελεσαν εν ψυ-

...ΟΥ '74

...ρκοκυπριοι ...ν ξεχνω"

χρω. Τους εθαψαν σε ομαδικο ταφο.

Την ιδια μερα Ελληνοκυπριοι εκτελεσαν 89 κατοικους των τουρκοκυπριακων χωριων Μουραταγα και Σαντιλαρ. Ηταν ολοι τους γεροι, γυναικες και παιδια και οι ηλικιες τους κυμαινονταν απο 4 μηνων μεχρι και 95 χρονων. Σκηνες φρικης απο αυτο το εγκλημα προβαλαν η Αγγλικη και Σουηδικη τηλεοραση. Τα ελληνοκυπριακα και ελληνικα καναλια δεν εδειξαν το παραμικρο.

Τρια χιλιομετρα πιο κατω βρεθηκε ακομα ενας ομαδικος ταφος με 37 πτωματα απο αμαχους του χωριου Ατλιλαρ. Οπως και στους αλλους ομαδικους ταφους ετσι και εδω υπαρχουν πολλα ονοματα με το ιδιο επιθετο, μελη της ιδιας οικογενειας, ολοι τους γεροι, γυναικες και παιδια.

Συνταχτες της "Εργατικης Δημοκρατιας" μιλησαν με κατοικους της Τοχνης στο χωριο Taskent (που σημαινει Νεα Τοχνη). Να τι ειχε να απαντησει ο μεσηλικας Χαμουσα Ετεμ στην ερωτηση πως βλεπει την ελληνοκυπριακη αποψη οτι ολα αυτα πρεπει να τα ξεχασουμε και να κοιταξουμε το μελλον:

"Γιατι; Πες μου πως μπορω εγω να δω τους Ελληνες απ'εκει; Δυο παιδια μου επιασαν και τα εσκοτωσαν, 18 και 19 χρονων. Πως να παω να δω εκεινον τον κουμπαρο και να του πω γεια σου, καλως τον και να του μιλισω;Τουτο αποκλειεται."

Ο Μουσταφα Σαδικ προσθετει:

"Πρωτα-πρωτα αν παμε πισω στην Τοχνη θα μας πουν: Α!, ηρθετε ρε πελλοτουρτσοι; Οπου και να πατε παλι εδω θα ερθετε. Αυτη θα ειναι η πρωτη τους κουβεντα. Ακομα και τα κοπελια θα μας πουν την κουβεντα τους. Πως να παμε να μερωσουμε. Εμενα δυο παιδια μου επιασαν. Δυο παιδια, και αφησαν 5 μωρα ορφανα (ξεσπα σε κλαμα)... Πως να παω να δω εγω εκεινο τον ανθρωπο, εκεινο τον πεζεβεγκη;"

Ο Μουσταφα Ακτουνς, ο δασκαλος του χωριου, που καταγεται απο το Δαλι, ειπε:

"Ο κοσμος πρεπει να σεβεται και να αγαπα ο ενας τον αλλο. Εμεις οι φτωχοι ειναι που τρωμε παντα τη φακα. Οταν ομως διαβαζω στις εφημεριδες οτι η κυβερνηση σας φερνει οπλα, ε! τοτε σκεφτομαι να φερουν και απο εδω απο την Τουρκια. Διοτι οταν βλεπω απο την τηλεοραση τα τανκς και τους πυραυλους που παιρνουν ερχεται μεσα μου ενας φοβος. Ζησαμε ολα εκεινα τα επεισοδια..."

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Για να χτιστει η πραγματικη εμπιστοσυνη πρεπει οι εργαζομενοι στη καθε πλευρα να δειξουν εμπραχτα στους εργαζομενους της αλλης πλευρας οτι δεν εχουν καμια σχεση με τους σκοπους και τα σχεδια της κυβερνησης τους.

Εμεις σαν ελληνοκυπριοι πρεπει να καταγγειλουμε πρωτα και κυρια την ευθυνη των Ελληνοκυπριων αστων για τους πολεμους και τις σφαγες των τελευταιων 30 χρονων, δειχνοντας πως η "δικη μας" αρχουσα ταξη και οι κυβερνησεις της δεν ειναι καθολου καλυτερες απο τον Ντενκτας, τον Ετζεβιτ ή τη Τσιλερ.

Πρεπει σημερα συγκεκριμμενα να καταγγειλουμε τον Κληριδη και την κυβερνηση του που ηρωοποιουν τους τουρκοφαγους Γριβα και Γιωργκατζη. Να καταγγειλουμε την αποκατασταση του καθε πραξικοπηματια που δημιουργει το κλιμα μεσα στο οποιο τα φασιστοειδη σημερα τολμουν και σηκωνουν κεφαλι με συνθημα "καλος Τουρκος, ο νεκρος Τουρκος". Τελος, πρεπει ν'αντιταχθουμε στους στρατιωτικους εξοπλισμους και τα Νεα Δογματα ολων αυτων που δεν εχουν κανενα προβλημα να επαναλαβουν "ανδραγαθηματα" οπως αυτα της Κοφινου και της Τοχνης.

Δαφνος Οικονομου

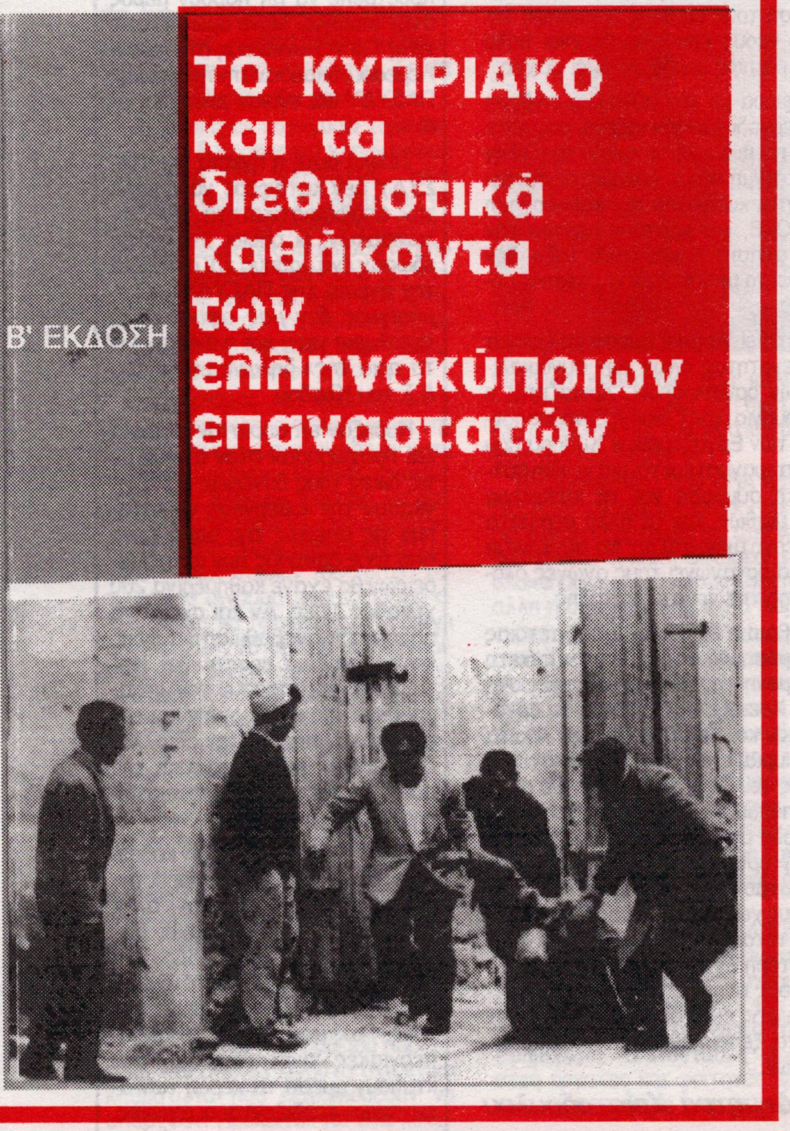

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

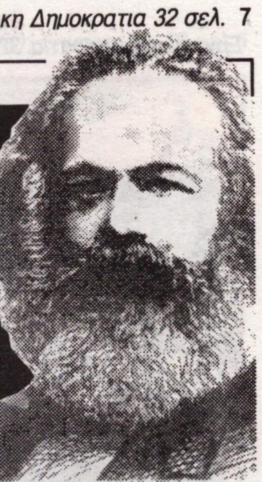

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Οι πολεμοι και οι εθνικες διαμαχες που σημερα μαστιζουν πολλες περιοχες του πλανητη εκαναν πολλους να μιλουν για την επιστροφη του εθνικισμου.

Να μιλουν για την επιβεβαιωση του εθνους σαν κατι το φυσικο και αιωνιο και να παρουσιαζουν τον εθνικισμο σαν κυριαρχο μεσα στην εργατικη ταξη.

Ειναι αληθεια οτι πολλοι εργατες πιστευουν οτι το εθνος ειναι κατι το φυσικο, που υπηρχε απο παντα, ταυτιζονται με αυτο, και πιστευουν πως οτι ωφελει το εθνος, ωφελει με τον ενα ή τον αλλο τροπο και τους ιδιους.

Τα πραγματα ομως δεν ειναι καθολου ετσι. Ο εθνικισμος δεν ειναι κατι που το φερνει μαζι της η εργατικη ταξη ή που εχει σχεση με τα συμφεροντα της αλλα ειναι κατι που της δινεται απο τα πανω, κατι ξενο που της το φορτωνει η αστικη ταξη.

Οι αστοι προσπαθουν να πειθουν τους εργατες οτι ολοι ανηκουμε στην ιδια «ομαδα», εχουμε κοινα συμφεροντα και κοινους εχθρους και οτι ολοι ενωμενοι, εργατες και αφεντικα μαζι μπορουμε να καταφερουμε πολλα πραγματα.

Εθνικισμος

Αυτο μπορει να ισχυε για την περιδο των αστικων επαναστασεων, και της δημιουργιας των πρωτων καπιταλιστικων εθνικων κρατων, αλλα σημερα στην περιοδο του αναπτυγμενου καπιταλισμου και του ιμπεριαλισμου δεν εχει καμια βαση.

Τοτε η αναπτυξη του καπιταλισμου στην Ευρωπη αναζητουσε χωρο για να λειτουργησει, αρχιζε να επεκτεινεται και να ενοποιει περιοχες που δεν ειχαν σχεση προηγουμενα μεταξυ τους. Κοσμος που μιλουσε διαφορετικη γλωσσα, ειχε διαφορετικη θρησκεια και συνηθειες βρεθηκε στην αναγκη να οργανωθει κατω απο μια ενιαια διοικηση να μιλα μια κοινη γλωσσα για να μπορεσει να συνενοηθει και να λυσει τα προβληματα του.

Τοτε η αναγκη για μια κοινη ταυτοτητα, το εθνος, μπορουσε να ειναι μια φυσικη διαδικασια μεσα απο την οποια ολοι, αστοι, αγροτες, εργατες ταυτιζαν τον ευατο τους και εδεναν την μοιρα τους με το εθνος και το εθνικο κρατος. Μεσα απο αυτη τη διαδικασια οι αστοι αποχτουσαν τη δυνατοτητα επανδρωσης και ελεγχου της νεας μορφης διοικησης ενω για τους αγροτες σημαινε μεγαλυτερη αγορα και για τους κατοικους των πολεων περισσοτερες ευκαιριες για να βρουν δουλεια.

Τα εθνικα κρατη ομως μεσα στο καπιταλισμο δεν δημιουργηθηκαν ολα μεσα απο μια τετοια ομαλη διαδικασια. Υπαρχουν πολλα παραδειγματα που η δημιουργια νεων κρατων στηριχτηκε στην εθνικη καταπιεση και την βιαιη ενσωματωση και οχι στην εθελοντικη συνενωση.

Ιμπεριαλισμος

Οσο πιο αργα μεσα στην εξελιξη του καπιταλισμου δημιουργηθηκαν αυτα τα κρατη κι οσο λιγοτερες ηταν οι δυνατοτητες τους να προσφερουν ενα αξιοπιστο οραμα οικονομικης αναπτυξης και ενσωματωσης τοσο και περισσοτερο ηταν υποχρεωμενα να καταφευγουν στη βια. Ολοκληροι πλυθισμοι βρεθηκαν να ανηκουν στο ενα ή το αλλο εθνικο κρατος οχι σαν αποτελεσμα της επιθυμιας τους, αλλα της βιαιης ενσωματωσης που καθοριζονταν απο τα συμφεροντα και τους συσχετισμους δυναμεων των μικρων και μεγαλων ιμπεριαλιστικων δυναμεων.

Οι Βαλκανικοι πολεμοι που εδωσαν την δυνατοτηα στην Ελλαδα, Σερβια, Βουλγαρια, να διαμελισουν την Μακεδονια ειναι ενα τετοιο παραδειγμα.

Με παρομοιους τροπους διαμορφωθηκαν τα συνορα των κρατων της Μ. Ανατολης. Καθοριστηκαν απο τους Ευρωπαιους και Αμερικανους ιμπεριαλιστες που τραβουσαν ευθειες γραμμες πανω στο χαρτη δημιουργωντας κρατη που δεν ειχαν καμια σχεση με την θεληση του πληθυσμου της περιοχης αλλα στοχευαν στο να εξασφαλισουν φτηνο πετρελαιο για τον ευατο τους.

Τα περισσοτερα συνορα στον πλανητη διαμορφωθηκαν με παρομοιους τροπους. Πολεμους, σφαγες, βιαιες μετακινησεις πλυθυσμων και εθνικα ξεκαθαρισματα.

Παρομοια βαρβαροτητα εδειξαν και τα καθεστωτα του Κρατικου Καπιταλισμοι της πρωην ΕΣΣΔ και της Α. Ευρωπης. Στη διαδικασια συγκροτησης και επεκτασης τους τα σταλινικα καθεστωτα ενσωματωσαν με τη βια λαους και εθνοτητες που βρεθηκαν στην πορεια τους.

Η εξαρση των πολεμων και των συγκρουσεων, σημερα σε λαους που ως χτες ζουσαν ειρηνικα οπως στη πρωην Γιουγκοσλαβια, την Ρωσσια, την Υεμενη ή την Ρουαντα δεν ειναι αποτελεσμα καποιου ισχυρου εθνικισμου που επιστρεφει θριαμβευτικα αλλα της οικονομικης κρισης που σπρωχνει τα διαφορα κομματια της αρχουσας ταξης να αναζητησουν μεσα απο τις αποσχισεις και την δημιουργια αυτονομων κρατων την διεξοδο και τη σωτηρια τους.

Αν σ' αυτη τη πορεια καταφερνουν να τραβηξουν μαζι τους σημαντικες μαζες της εργατικης ταξης αυτο ωφειλεται στην ελλειψη εναλλαχτικης προτασης προς τα αριστερα.

Η διαμαχη στη Κυπρο

Παρομοιοι λογοι καθορισαν και την διαμαχη στη Κυπρο. Η κινητηρια δυναμη της συγκρουσης ηταν ο αναποφευκτος στον καπιταλισμο ανταγωνισμος αναμεσα στους ελληνοκυπριους και ελληνες καπιταλιστες απο την μια και τους τουρκοκυπριους και τουρκους καπιταλιστες απο την αλλη, για την πολιτικη και οικονομικη κυριαρχια πανω στο νησι. Η καθε πλευρα ηθελε να τραβηξει τα δικα της συνορα αδιαφορωντας για τις επιθυμιες του πλυθησμου που ανηκε στην αλλη εθνοτητα.

Οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων χρησιμοποιησαν τις πιο αγριες μεθοδους, καταπιεση, σφαγες, εθνικο ξεκαθαρισμα για να πραγματοποιησουν τις επιδιωξεις τους. Τετοιες μεθοδους χρησιμοποιησε η τουρκικη αρχουσα ταξη το '74, και με τετοιες μεθοδους καταφερε η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη να εχει το πανω χερι απο το '60 μεχρι το '74.

Οι μεγαλες και μικρες ιμπεριαλιστικες δυναμεις που επεμβαιναν, η καθεμια για το δικο της συμφερον, διαμορφωναν μια συγκρουση που ειχε ηδη την δικη της δυναμικη.

Η εθνικη διαμαχη στη Κυπρο στηριχτηκε στην οικονομικη και κοινωνικη ανισοτητας που υπηρχε αναμεσα στις δυο κοινοτητες και που εμφανιζονταν σαν εθνικο χαρακτηριστικο. Κατι που καθοριζε τους τουρκοκυπριους σαν τους μαυρους της Κυπρου που εκαναν τις χεροτερες δουλειες, δεν ειχαν καμια δυνατοτητα να αναπτυχθουν και αντιμετωπιζαν την περιφρονηση της κυριαρχης εθνοτητας, των ελληνων της Κυπρου.

Αυτο ο ανταγωνισμος ηταν που εκφραστηκε σαν εθνικη διαμαχη και συνεβαλε πανω απο ολα στο να αναπτυχθει ο εθνικισμος σε ολες τις ταξεις της κοινωνιας.

Διεθνισμος

Ομως η δυνατοτητα των εθνικιστων ηγετων να τραβουν την εργατικη ταξη με το μερος τους δεν ειναι κατι το σταθερο και το μονιμο. Η εργατικη ταξη μαζι με την εθνικη συνειδηση που της καλιεργουν εχει και την ταξικη και δημοκρατικη συνειδηση. Ποια θα επικρατει καθε φορα εξαρταται απο το επιπεδο της ταξικης παλης.

Σε ομαλες εποχες για τον καπιταλισμο, το συστημα μπορει να δινει καποια λιγα για να στηριζει τον μυθο οτι ολοι ανηκουμε στην ιδια «ομαδα» και ωφελουμαστε απο το εθνος. Σε συνθηκες κρισης ομς οταν αρχιζουν οι απολυσεις, τα παγωματα των μισθων και οι περικοπες των κοινωνικων παροχων δυσκολα πειθουν τα επιχειρηματα οτι ολοι μεσα στο ιδιο καζανι βραζουμε. Τοτε φαινεται οτι αλλοι βραζουν μεσα στο καζανι και αλλοι τρωνε μεσα απο το καζανι.

Οταν η εργατικη ταξη αρχιζει να κινειται και να παλευει για τα συμφεροντα της τοτε αρχιζει να ξεφορτωνεται τις αυταπατες για το κοινο συμφερον ολοκληρου του εθνους. Μεσα απο τις εμπειριες των αγνωνων της μαθαινει ποιοι ειναι οι συμμαχοι της και ποιοι οι εχθροι της. Οι εμπειριες των εργατικων αγωνων της δεκαετιας του '40 εχτισαν την ταξικη ενοτητα ελληνων και τουρκων εργατων που μεχρι σημερα εμπνεει τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους αντισωβινιστες.

Αυτο ομως δεν φτανει απο μονο του για να ξεφοτωθει η εργατικη ταξη τον εθνικισμο. Χρειαζεται να υπαρχει η επαναστατικη οργανωση να προβαλει τον διεθνισμο. Να δειξει οτι διεθνισμος σημαινει πρωτα και κυρια παλευω εναντια στον εθνικισμο της δικης μου πλευρας. Αυτο ηταν που ελειψε απο την Κυπρο και αφησε τον δρομο ανοιχτο στους εθνικιστες να προκαλεσουν τους πολεμους και τις καταστροφες που γνωρισαν οι εργαζομενοι των δυο κοινοτητων τις τελευταιες τεσσερεις δεκαετιες.

Ντινος Αγιομαμιτης

οφελει τους εργατες η δημιουργια νεων συντεχνιων;

Με την κυβερνητικη προταση για ενιαιο κρατικο μισθολογιο, που ουσιαστικα μειωνει τους μισθους προσληψης στην Δημοσια Υπηρεσια, και μετα τον διαλογο στον οποιο εχουν μπει ηδη οι ηγεσιες των συντεχνιων ΠΑΣΥΔΥ, ΟΕΛΜΕΚ, και ΠΟΕΔ, οι φοιτητες του Πανεπιστημιου Κυπρου προειδοποιησαν οτι αν οι συντεχνιες δεν απορριψουν τις κυβερνητικες προτασεις θα κανουν νεα δημοσιοϋπαλληλικη συντεχνια.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που εργαζομενοι, αγανακτησμενοι και θυμωμενοι απο τα ξεπουληματα της ηγεσιας των συντεχνιων τους, αποφασιζουν να φτιαξουν νεα συντεχνια πιστευοντας οτι ετσι θα λυθουν τα προβληματα τους. Το ξεπουλημα της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ το '80, που αποκλειε τους νεους καθηγητες απο το να φτανουν την κλιμακα Α11, τους οδηγησε στο να δημιουργησουν ξεχωρη παραταξη για διεκδικηση της Α11. Επισης οι νοσοκομοι πολλες φορες απειλησαν να φυγουν απο την ΠΑΣΥΔΥ μετα τα ξεπουληματα και την κοροϊδια της ηγεσιας της.

αμφισβητηση

Η αγανακτηση και ο θυμος που νοιωθει η εργατικη ταξη για τους συμβιβασμους και τα ξεπουληματα των ηγεσιων των συντεχνιων ειναι απολυτα δικαιολογιμενη ομως δεν πρεπει να εχουν αυταπατες οτι αν κανουν την δικη τους ανεξαρτητη συντεχνια, θα μπορεσουν μονοι να κερδισουν περισσοτερα.

Αυτη η αποψη διασπα τους εργαζομενους. Εκει που υπαρχουν πολλες συντεχνιες στην ιδια δουλεια, οπως εγινε τα τελευταια χρονια στους ημικρατικους οργανισμους, εχουν φανει τα αρνητικα αποτελεσματα. Γινονται χωριστες συνελευσεις, η καθε συντεχνια μαζευει τα δικα της μελη για να υποβαλουν αιτηματα ή να εγκρινουν την κατα αρχην συμφωνια. Αυτο οδηγα στην αποξενωση των συναδελφων, τους εμποδιζει να εχουν επαφη μεταξυ τους, τους κανει να σκεφτονται ατομικα, δηλ να κερδισει η συντεχνια μου ή ο κλαδος μου και δεν με νοιαζει για τους υπολοιπους. Στο τελος συνηθως χανουν ολοι γιατι ειναι διασπασμενοι.

Η συντεχνια πρεπει να ειναι ο χωρος κοινης παλης και συλλογικοτητας οπου ολοι, νεοι εργατες ή παλιοι, καθαριστριες, γραφεις, τεχνικοι κλπ να καθοριζουν μαζι τα κοινα και κλαδικα αιτηματα τους, να αποφασιζουν για τον τροπο διεκδικισης τους και ενωμενοι να δινουν την μαχη εναντια στα κοινο εχθρο το αφεντικο. Η διασπαση αδυνατιζει την δυναμη της εργατικης ταξης μπροστα στις επιθεσεις των εργοδοτων. Για παραδειγμα αν στην CYTA οι εργαζομενοι που δουλευουν στα τηλεφωνικα κεντρα αποφασισουν να φτιαξουν μια νεα συντεχνια που να παλευει μονο για τα δικα τους προβλημα αυτοματα η δυναμη των εργαζομενων σε ολοκληρη την CYTA αδυνατιζει γιατι χανουν ενα ισχυρο οπλο: την δυνατοτητα να κανουν switch off στα τηλεφωνα σε περιπτωση απεργιας. Παρομοια ισχυουν για τις τραπεζες και αλλου.

Ο προσανατολισμος στην δημιουργια νεας συντεχνιας αποπροσανατολιζει την εργατικη ταξη οτι η λυση για τα προβληματα της θα ερθει μεσα απο την αλλαγη της ηγεσιας και οχι απο την ιδια την δραση της.

διασπαση απο παλια

Η διασπαση ομως δεν ερχεται κυρια απο τα κατω, δηλαδη απο τους ιδιους τους εργατες, αλλα καλιεργειται και συντηρειται απο τα πανω, δηλαδη απο τις ιδιες τις ηγεσιες των συντεχνιων, οι οποιες για δεκαετιες χωριζαν τους εργατες σε δεξιους και αριστερους, γραφοντας μελη αναλογα με το κομμα που ανηκουν. Ετσι η διασαπαση που προκαλεσε η ΣΕΚ με την δημιουργια της στη δεκαετια του '40 συνεχιστηκε αργοτερα και απο τη ΠΕΟ και το προβλημα διαιωνιστηκε. Ετσι καλλιεργουνν αναμεσα στους εργαζομενους την εντυπωση οτι η αντιμετωπιση των προβληματων θα ειναι καλυτερη αν γραφονταν στην μια ή στην αλλη συντεχνια.

Σημερα φτασαμε στην κατασταση καθε κομμα να κανει και την δικη του συντεχνια. Κι ολα αυτα οχι για να εξηπηρετησουν καλυτερα τους εργαζομενους, αφου οι πιο πολλες απεργιες που εγιναν για παραδειγμα στους ημικρατικους οργανισμους οπου οργιαζει αυτο το φαινομενο, δεν ηταν για εργατικα αιτηματα αλλα για αναγνωριση των νεων συντεχνιων και συμμετοχη τους στις διαπραγματευσεις και στα συμβουλια. Ουσιαστικα η ολη προσπαθεια ειναι να αυξησουν τον δικο τους ρολο και κυρος και ας παει περιπατο η ενοτητα των εργαζομενων.

Ομως αλλο το κομμα και αλλο η συντεχνια. Συντεχνια ειναι η οργανωση των εργαζομενων, στην οποια μπορουν και πρεπει να ειναι οργανωμενοι οσο το δυνατο περισσοτεροι εργαζομενοι ανεξαρτητα απο τις πολιτικες τους πεποιθησεις, αφου εχουν ενα κοινο συμφερον: να κερδισουν τα αιτηματα τους και εχουν να παλεψουν ενα κοινο εχθρο: τα αφεντικα. Γι'αυτο χρειαζεται να ειναι οσο το δυνατο πιο ενωμενοι για να μπορεσουν να νικησουν τον εργοδοτη τους. Δεν υποστηριζουμε την αποψη οτι η πολιτικη πρεπει να ειναι εξω απο τον συνδικαλισμο. Αντιθετα αυτο μπορει να γινει μεσα σε μια κοινη συντεχνια με την δημιουργια των παραταξεων που θα δινουν την μαχη των ιδεων μεσα στη συντεχνια. Εκει μπορουν οι επαναστασες σοσιαλιστες να κερδισουν στις ιδεες τους τους εργατες και οχι εγκαταλειποντας τους επειδη εχουν διαφορες ψευδαισθησεις ειτε για τη δεξια ειτε για το ιδιο το συστημα.

Η διασπαση που δημιουργηθηκε μεσα στο ελληνοκυπριακο συνδικαλιστικο κινημα οδηγησε στο να μη υπαρχει συντονισμος για κοινα αιτηματα των εργαζομενων και ο καθε κλαδος να δινει μονος τους την μαχη. Η σημασια αυτου του συντονισμου φανηκε οταν εγιναν οι κινητοποιησεις για το ωραριο που αντι οι ηγεσιες των συντεχνιων να ενωσουν τις δυναμεις των εργατων στην ενδυση, υποδηση, βαλιτσοποιϊα και οικοδομους, αφησαν τον καθε κλαδο να δωσει την μαχη μονος του απεναντι σε μια ενωμενη εργοδοσια. Το αποτελεσμα ηταν αλλοι να κερδισουν και αλλοι να χασουν.

συνδικαλισμος ταξικης ενοτητας

Οι αγωνιστες εργατες πρεπει να δωσουν την μαχη της ενοτητας μεσα στα συνδικατα τους παλευοντας εναντια τις ιδεες της ταξικης συνεργασιας, στις ιδεες που λενε οτι «ολοι σε ενα καζανι βραζουμε, εργατες και αφεντικα» στις ιδεες της «εθνικης ενοτητα» και των θυσιων.

Αυτο δεν μπορει να γινει παλευοντας ο καθενας ξεχωρα για τον κλαδο του. Το παραδειγμα της Γαλλιας και το πως οι νεοι εργατες και οι φοιτητες ενωμενοι αναγκασαν με κινητοποιησεις τον Μπαλαντυρ να κανει πισω απο την αποφαση του να μειωση τους μισθους προσληψη για τους νεους εργατες, δειχνει πολυ καθαρα πως κερδιζονται οι μαχες.

Σημερα με την συνολικη επιθεση των εργοδοτων χρειαζεται οσο ποτε αλλοτε μια ενιαια απαντηση. Την ιδια στιγμη που οι εργοδοτες συντονιζονται κατω απο την καθοδηγηση της ΟΕΒ, και κρατουν παντου την ιδια σταση, η εργατικη ταξη δεν μπορει να μπει στη μαχη διασπασμενη.

Πρεπει να μπει αμεσα το ζητημα της ενοτητας ολων των συνδικαλιστικων οργανωσεων. Χρειαζεται η δημιουργια μιας Γενικης Συνομοσπονδιας των Εργαζομενων Κυπρου που να διαπραγματευεται μια γενικη συλλογικη συμβαση γαι τα κατωτερα ορια μισθων, και τα αλλα αιτηματα της εργατικης ταξης. Να συντονιζει και να οργανωνει τους αγωνες ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Βεβαια η δημιουργια μιας τετοιας συνομοσπονδιας δεν θα ηταν αρκετη απο μονη της για να οδηγησει στη νικη. Χρειαζεται οι αγωνες να οργανωθουν και να συντονιστουν πρωτα και κυρια απο τα κατω, απο τους ιδιους τους εργαζομενους. Σε αυτο θα μπορουσε να παιξει αποφασιστικο ρολο μια επαναστατικη σοσιαλιστικη οργανωση με στελεχη στα εργοστασια, τα γραφεια και τους αλλους χωρους δουλειας. Το χτισιμο μιας τετοιας οργανωσης θα ειναι η καλυτερη εγγυηση για την ενοτητα και τους αγωνες των εργατων απεναντι στις επιθεσεις των αφεντικων και τα ξεπουληματα των γραφειοκρατων.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙ

Οι τελωνιακοι καταφεραν να τσακισουν την αδιαλλαξια της κυβερνησης μολις κυρηξαν επ'αοριστον απεργια. Με τα δυναμικα μετρα που πηραν καταφεραν να νεκρωσουν τους ελεγχους στα λιμανια, στα αεροδρομια και σφραγισαν ακομα και τα μποντετ.

Η κυβερνηση αν και δηλωνε πως δεν συζητα υπο την επειλη μετρων τελικα ουτε 24ωρες δεν αντεξε και αναγκαστηκε να υποχωρησει. Δηλωσε οτι θα εφαρμοσει την συμφωνια για αναδιαθρωση και οτι θα προχωρησει στην καταθεση του νομοσχεδιου στην βουλη.

.Για αρκετο καιρο, η κυβερνηση κοροϊδευε τους τελωνειακους και ουσιαστικα γυρευε τροπους να ξεφυγει απο τις συμφωνιες που υπεγραψε για αναδιαθρωση του τμηματος τελωνειων και την ενταξη του προσωπικου σε νεες βαθμιδες και κλιμακες. Αυτη η κοροϊδια της κυβερνησης φουντωσε την αγανακτηση και τον θυμο των τελωνειακων. Ηταν πια φανερο οτι δεν αρκουν οι διαπραγματευσεις και τα λογακια στους διαδρομους των υπουργιων αλλα οτι χρειαζονταν παραλληλα να παρουν και δυναμικα μετρα.

Ομως σ'αυτη την αποφαση του κλαδου παντα εμπαινε φραγμος η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ, Οχι μονο δεν εκανε τιποτα, ολο αυτο το διαστημα για να σπασει την σκοπιμη καθυστερηση της κυβερνησης, αλλα ακομα και οταν οι τελωνειακοι εξαγγειλαν την απ αοριστον απεργια, η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ, δεν στηριξε τον αγωνα τους αλλα αντιθετα εκαμνε οτι μπορουσε για να αποτρεψει την απεργια. Καλεσε τους τελωνειακους να μη υπακουσουν στην ηγεσια του κλαδου τους και τους προετρεπε να μη παρουν μερος στην απεργια. Μονο ομως 15 απο τους 135 τελωνιακους στο λιμανι Λεμεσου, ακουσαν την ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ και εγιναν απεργοσπαστες.

Τελικα ουτε η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ δεν καταφερε να σπασει την αποφασιστικοτητα των τελωνειακων, οι οποιοι στο τελος εδωσαν ενα μαθημα και στην ιδια την ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ. *«Ο εμπαιγμος δεν μας αφινει αλλα περιθωρια γιατι και η ανοχη εχει τα ορια της»* δηλωνε μελος του Δ.Σ του Κλαδου.

Κυρηξαν επ αοριστον απεργια και προχωρησαν στον αγωνα με τις δικες τους δυναμεις και αναγκασαν την κυβερνηση να καταπιει τις απειλες της αφου μονο απο τους δασμους των πετρελαιοειδων θα εχανε καθημερινα 200 χιλιαδες λιρες. Αν και ακομα να παρουν την αναβαθμιση στο χερι, καταφεραν μια πρωτη νικη. Καταφεραν να σπασουν τον «τσαμπουκα» της κυβερνησης και την αναγκασαν παρολη την αδιαλλαξια και την σκληρη τακτικη της που προβαλε αρχικα, να υποχωρησει.

Εδωσαν το μυνημα στην κυβερνηση Κληριδη πως δεν μπορει την μια να υπογραφει και την αλλη ξυπογραφει. Οι τελωνιακοι δειχνουν το δρομο, πως σπαζουν τα αδιεξοδα και η αδιαλλαξια των αφεντικων και της κυβερνησης τους. Πως μονο με δυναμικες απεργιακες κινητοποιησεις, που κτυπουν αμεσα τα κερδη των αφεντικων κερδιζονται οι αγωνες.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Λερναια υδρα και μαστιγα εφτασαν οι εφημεριδες να χαρακτηριζουν του ξενους εργατες. Τους κατηγορουν οτι μας παιρνουν τις δουλειες, ειναι κλεφτες, φονιαδες και μας παιρνουν ακομα και τις γυναικες.

Η όποια εγκληματικοτητα ομως προερχεται απο του ξενους, ειναι ασημαντη οπως φαινεται και απο τα στοιχεια της αστυνομιας. Το ποσοστο εγκληματικοτητας σε σχεση με τον αριθμο των ξενων ειναι πολυ μικροτερο απο το ποσοστο εγκληματικοτητας του ντοπιου πληθυσμου. Η μονη διαφορα ειναι οτι καθε φορα που κανει κατι καποιος ξενος θα γινει πρωτοσελιδο με πηχαιους τιτλους.

Ο Μασταφα ηθρε απο την Αιγυπτο, παντρεφτηκε στη Λεμεσο και απελαθηκε αφηνωντας πισω τη γυναικα και τα δυο παιδια του.

φτηνο εργατικο δυναμικο

Η ανεργια που ολοι επικαλουναται οτι προκαλουν οι ξενοι, ειναι ενα μεγαλο ψεμα, γιατι οι κλαδοι που κτυπιουνται απο ανεργια δεν εχουν καμια σχεση με τους αριθμους απασχολησης ξενων και αυτα απο επισημα στοιχεια του υπουργειου εργασιας, που δημοσιευτηκαν και στον τυπο. Στην ενδυση για παραδειγμα απασχολουνται γυρω στους 400 ξενους ενω οι απολυμενοι εχουν φτασει τις τρεις χιλιαδες.

Οι δουλειες που κανουν οι ξενοι εργατες ειναι συνηθως οι πιο βρωμικες και σιχαμερες, και ακριβως αυτος ηταν και ο λογος που τους εφεραν, ιδιαιτερα οσοι δουλευουν σε φαρμες. Οι συνθηκες διαβιωσης τους ειναι απανθρωπες, σε μερικες περιπτωσεις τους βαζουν να ζουν με τα ζωα ή ακομα και σε χωρους που ουτε ζωα δεν ζουν. Αυτα εχουν βγει στη δημοσιοτητα πολλες φορες, αλλα ολοι κανουν πως δεν τα βλεπουν ή αμα τα δουν καταληγουν στο συμπερασμα οτι πρεπει να τους διωξουμε για να τους σωσουμε απο την αγρια εκμεταλευση. Η ρατσιστικη υποκρισια στο αποκορυφωμα της.

Οι συνθηκες δουλειας τους, θυμιζουν εποχες δουλείας. Δουλευουν ωρες ατελειωτες στα χωραφια, στις φαρμες και τα εργοστασια.

Δεν ειναι λιγες οι φορες που ξενες εργατριες πεφτουν θυματα βιασμων απο τους ιδιους τους εργοδοτες τους και αναγκαζονται να σιωπησουν γιατι μπορει να αντιμετωπισουν και την απελαση αν το καταγγειλουν. Σε αρθρο του ο Μακαριος Δρουσιωτης στις Σελιδες ειχε αποκαλυψει αρκετες τετοιες περιπτωσεις. (Δεν ειναι τυχαιο που σημερα αντιμετωπιζει τις διωξεις του κρατους).

Η προσφατη αποπειρα αυτοκτονιας απο δυο ξενες γυναικες που δουλευαν στα χωραφια στην περιοχη Αμμοχωστου, επιβεβαιωνει τις αγριες συνθηκες εκμεταλευσης και καταπιεσης που αντιμετωπιζουν.

παρανομοι;

Σε αρθρο του ο «Φιλελευθερος» της 3 Ιουλη αναφερει οτι: «παρατηρειται καποια μειωση στην ζητηση ξενων εργατων... Διοτι κανενας δεν προτιμα τους νομιμους εργατες αλλα τους παρανομους οι οποιοι δεν ζητουν πολλα χρηματα, φοβουνται να διεκδικησουν ωφεληματα, αρκουνται στα λιγα και ειναι ικανοποιημενοι αν εχουν μια στεγη για υπνο εστω και αν ζουν κατω απο απανθρωπες συνθηκες».

Αυτη η κυνικη ομολογια δειχνει και που ακριβως βρισκεται το προβλημα. Ο μονος λογος που οι ξενοι γινονται αντικειμενο αγριας εκμεταλευσης ειναι γιατι υπαρχουν οι ρατσιστικοι περιορισμοι που τους κανουν παρανομους.

Για να σταματησει η εκμεταλευση τους πρεπει να καταργηθουν οι ρατσιστικοι περιορισμοι, και το συνδικαλιστικο κινημα να τους αγκαλιασει και να παλεψει για να τους αναγνωριστουν τα ιδια δικαιωματα με τους ντοπιους εργατες. Οχι να επικαλουνται την δυστυχια τους για να τους διωξουν. Η ταχτικη να τιμωρουν τους εργοδοτες που παραβιαζουν το νομο και τις συμφωνιες για τους ξενους εργατες με απαγορευση της απασχολησης ξενων και απελαση των «παρανομων» εργατων, στη πραγματικοτητα τιμωρει το θυμα και οχι τον θυτη, ο οποιος σε τελευταια αναλυση θα βολευτει με αλλους ξενους και θα συνεχισει τον κυκλο της ρατσιστικης εκμεταλευσης.

Ο καθε αγωνιστης εργατης πρεπει να πιεσει τις συντεχνιες του για να αγκαλιασουν τους ξενους εργατες, να τους κανουν μελη τους και να απαιτησουν την αμεση καταργηση ολων των ρατσιστικων περιορισμων. Οπως το κεφαλαιο περνα ελευθερα τα συνορα για το κυνηγητο του κερδους, ετσι ελευθερα να κινουνται και οι εργατες για δουλεια. Οι ξενοι δεν ειναι εχθροι μας. Ας μην ξεχνουμε οτι πολλοι απο μας βρισκονται στο εξωτερικο σαν ξενοι εργατες και αλλοι μπορει να αναγκαστουμε ανα πασα στιγμη, να ψαχνουμε σε ξενους τοπους για δουλεια, εξαιτιας της παγκοσμιας οικονομικης κρισης που ειναι και η αιτια για την ανεργια την πεινα και τους αστεγους.

Συνθημα καθε εργατη οπου και να ζει, πρεπει να ειναι ξενοι και ντοπιοι εργατες ενωμενοι, εναντια στα αφεντικα και τις επιθεσεις τους.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΛΙΜΕΝΙΚΟΙ

Η αναμονη δεν φερνει αποτελεσματα

Η Αρχη Λιμενων δεν εχει εφαρμοσει τις συμφωνιες που υπεγραψε με τις συντεχνιες απο το '91. Δεν εφαρμοζει την αναδιαθρωση και αναβαθμιση των σχεδιων υπηρεσιας κλαδων τεχνικων υπηρεσιων. Απ αυτο επιρεαζονται αμεσα οι τεχνικοι μηχανολογοι και ηλεκτρολογοι και οι λιμενικοι λεμβοδηγοι και μηχανοδηγοι.

Μετα απο καποιες κινητοποιησεις που εγιναν τον Οκτωμβη του '93, η αρχη υποσχεθηκε να προωθησει την συμφωνια στην βουλη για εγκριση Μετα απο τοσους μηνες δεν εχει κανει τιποτα ακομα.

Αν η Αρχη Λιμενων καταφερνει να καθυστερει και να μην εφαρμοζει την συμφωνια, αυτο ωφειλεται στο οτι δεν εχει νοιωσει ουσιαστικη πιεση για να αναγκαστει να προχωρησει στην εφαρμογη της συμφωνιας. Την κυρια ευθυνη γι'αυτη την κατασταση την φερουν οι συνδικαλιστικη ηγεσια που εχει μπει σε μια διαδικασια συζητησεων χωρις να παιρνει και καποια απεργιακα μετρα.

Με μονο μετρο την αποχη απο τις υπερωριες και χωρις να κλιμακωσουν τον αγωνα δεν μπορουν να εχουν αμεσα αποτελεσματα. Με αυτα τα μετρα το μονο που ουσιαστικα καταφερναν ηταν να σπασουν το ηθικο και την αυτοπεποιηθηση των εργαζομενων.

Ομως ακομα και η αποχη απο τις υπερωριες δεν γινονταν απ'ολους τους εργαζομενους στην αρχη Λιμενων, Τα μετρα ηταν μονο για το προσωπικο των τεχνικων υπηρεσιων, απομονωμενα και ξεκομμενα απο το υπολοιπο προσωπικο.

Ακομα ομως και για αυτο δεν συμφωνουσαν μεταξυ τους οι ηγεσιες των συντεχνιων. Δεν ηταν ενωμενες και δεν περνονται μετρα απο ολες μαζι τις συντεχνιες. Στην Λεμεσο η ΣΕΚ και η ΠΑΣΥΔΥ ηταν απο την αρχη εναντια στο να παρουν οποιοδηποτε μετρο γιατι θεωρησαν ικανοποιητικες τις διαβεβαιωσεις του προεδρου του Δ.Σ. της αρχης. Στην Λαρνακα αν και συμφωνησαν και οι πεντε συντεχνιες να κανουν αποχη μετα η ΣΕΚ και η ΠΑΣΥΔΥ εκλωσαν και δεν εκαναν καμια αποχη.

Μπορει οι ηγεσιες της ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ να ηθελαν να δωσουν πιστωση χρονου στην κυβερνηση και επαιξαν απεργοσπαστικο ρολο, αλλα τα μελη τους δεν ειχαν καμια διαθεση να δωσουν νεα παραταση και πιστη στα λογια της Διευθυνσης. Απο λογια και υποσχεσεις ακουσαν πολλα. Αυτο που δεν εβλεπαν ηταν τα αναδρομικα και τα λεφτα απο τις αυξησεις της αναβαθμισης.

Ομως και οι αλλες τρεις συντεχνιες αν και προχωρησαν μονες στην αποχη απο τις υπερωριες, ωστοσο δεν πηραν αλλα δυναμικα μετρα και δεν κλιμακωσαν τον αγωνα, παρα αρχισαν να ριχνουν το φταιξιμο και να μεταθετουν τις δικες τους ευθυνες στις αλλες. Η διαθεση και η ενοτητα για ενα κοινο αγωνα που υπηρχε αναμεσα στους εργαζομενους στην ουσια εμεινε ανεκμεταλλευτη.

Τωρα χρειαζονται δυναμικα απεργιακα μετρα απο ολους τους κλαδους και ολες τις συντεχνιες μαζι της Αρχης Λιμενων. Αν οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν ειναι διατεθημενες να το κανουν, τοτε πρεπει να παρουν την πρωτοβουλια οι ιδιοι οι εργαζομενοι και να οργανωσουν και να συντονισουν τον αγωνα απο μονοι μονοι τους.

Κουλα Αρεστη

Γενικο Νοσοκομειο

απεργια εναντια στις διακρισεις

"Οποιος δεν εχει μεσο και αισθανεται αδικημενος, το μεσο του θα ειναι ο Υπουργος Υγειας".

Αυτη ηταν η κοινικη δηλωση - απαντηση του Υπουργου Υγειας Μανωλη Χριστοφιδη σε σχεση με την απεργια των μελων της ΠΕΟ στο Γενικο Νοσοκομειο με αφορμη τις διακρισεις σε βαρος τους στις προσληψεις Ωρομισθιων Κυβερνητικων Εργατων στα Νοσοκομεια.

Η 4ωρη απεργια εγινε σε ενδειξη διαμαρτυριας πρωτα για τις διακρισεις στις προσληψεις και μετα για τη καθυστερηση στην συμπληρωση των κενων θεσεων με αποτελεσμα να δημιουργειται μεγαλος φορτος εργασιας για τους εργαζομενους και για τις παραβιασεις των σχεδιων υπηρεσιας των εργατων και τις διακρισεις σε βαρος των μελων της ΠΕΟ σε θεματα προαγωγων.

Η Κυβερνηση του Συναγερμου εκτος απο την πολιτικη του εκφοβισμου που προσπαθει να περασει στους εργαζομενους στις κρατικες υπηρεσιες, παραβιαζει ολους τους κανονες και θεσμους. Ο υπουργος Υγειας προσπαθει να καταργησει τις προσωπικες συνεντευξεις στην διαδικασια προσληψεων Ωρομισθιων Κυβερνητικων Εργατων. Στοχος τους να βολεψουν τους δικους τους. Τον τελευταιο καιρο ολες οι προσληψεις (34) ειχαν σκοπο να εξηπηρετησουν οπαδους των κομματων της συγκυβερνησης. Απο τις 34 προσληψεις που εγιναν στο Υπουργειο Υγειας δεν προσληφθηκε ουτε ενα ατομο που να ανηκει σε αντιθετη ιδεολογια απο τους κυβερνωντες.

Ο υπουργος δικαιολογηθηκε οτι τα αυτομα αυτα ηταν παθοντες. Στη λιστα των ατομων ομως που δεν προσληφθηκαν, υπηρχαν και μελη της ΠΕΟ που και αυτοι θεωρουνται παθοντες.

Το μεγαλυτερο προσον για προσληψη Ωρομισθιων εργατων ειναι να ειναι καποιος μελος της ΣΕΚ ή ακομα καλυτερα μελος του ΔΗΣΥ ή του ΔΗΚΟ.

Η ΠΕΟ αρχικα ειχε εξαγγειλει 24ωρη απεργια σε ολα τα Νοσοκομεια για τις 23 Ιουνιου. Τελικα η απεργια ανασταληκε γιατι οπως δηλωσε η ηγεσια της ΠΕΟ ο Υπουργος Υγειας "εδειξε διαλλακτηκοτητα" και πηρε πισω καποιες δηλωσεις του που εκανε εναντιον της συντεχνιας και των μελων της.

Φυσικα οι διακρισεις θα συνεχισουν. Η αυταρχικη κυβερνηση του Κληριδη εδειξε οτι θελει να κτυπησει τις καταχτησεις και τα συμφεροντα της εργατικης ταξης χρησιμοποιωντας ολα τα μεσα που εχει στην διαθεση της. Ετσι χρησιμοποιει πρωτο και καλυτερο την διασπαση των εργαζομενων χωριζοντας τους σε δεξιους και αριστερους και σε εργατες της ΠΕΟ και της ΣΕΚ. Τα δικαιωματα και τα συμφεροντα των εργατων ειναι τα ιδια και ο εχθρος κοινος ανεξαρτητα απο το σε ποια συντεχνεια ανηκουν.

Οι εργαζομενοι δεν πρεπει να αφησουν να περασει αυτη η επιθεση. Σημερα η κυβερνηση κτυπα τα μελη της ΠΕΟ και οσους δεν υποστηριζουν τη συγκυβερνηση. Αυριο θα προχωρησει και στους υπολοιπους. Η καλυτερη απαντηση που πρεπει να παρει ειναι η κοινη δραση και κινητοποιηση ολων, δεξιων και αριστερων εργατων. Μονο ετσι θα της κοπει η φορα.

Ντινος Ιασωνος

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Η τανια του Τζιμ Σερινταμ «Στο ονομα του πατρος» ειναι μια δυνατη πολιτικη ταινια που ξεσκεπαζει και ρεζιλευει τον μυθο για τη δηθεν ακεραιοτητα της βρετανικης δικαιοσυνης. Η ταινια στηριζεται στην αυτοβιογραφια του Τζερρυ Κονλον, ενος απο τους 4 νεαρους του Γκιλφορντ, που ενω ηταν αθωοι καταδικαστηκαν σε ισοβια για την βομβιστικη ενεργεια του IRA σε μπυραρια το 1974 οπου σκοτωθηκαν πεντε αθωοι.

Η ταινια ξεσηκωσε ολοκληρο τον τυπο και το βρετανικο κατεστημενο. Ενας απο τους Συντηρητικους βουλευτες εκφρασε στη βουλη την ανησυχια του *"για το μηνυμα αυτης της ταινιας"*. Αλλοι προσπαθησαν να αντιμετωπισουν την ταινια λεγοντας οτι ειναι γεματη ανακριβειες και οτι προκειται απλα για προπαγανδα.

Ακομα και προοδευτικοι κριτικοι οπως Β. Ραφαηλιδης δεν μπορεσε να ξεφυγει και να δει το πολιτικο νοημα της ταινιας και την χαρακτηριζει *"λαϊκιστικη"* που *"μπορει να ενεργοποιησει τους δακρυγονους αδενες αυτων που συγκινουνται ευκολα με τα δεινα που προκαλει η αδικια - κακουργα καινωνια.."* και συμπεραινει οτι η ταινια ειναι *"εθνικοπατριωτικη"*(Χαραυγη 30/6/94).

Η ταινια ξεκινα στις εργατογειτονιες του Μπελφαστ τη δεκαετια του '70 που μαζι με την φτωχεια και την ανεργια ειναι και ο βρετανικος στρατος που κυριαρχει πανω στην καθημερινη ζωη των καθολικων εργατων.

Μεσα σ'αυτες τις συνθηκες ξεκινα και η ιστορια του Τζερρυ Κονλον, το μεγαλυτερο παιδι μιας φτωχης οικογενειας που κλεβει παλιοσιδερικα για να επιβιωσει, ενω ο πατερας του απο τους τυχερους καθολικους που εχουν δουλεια εργαζεται σε γραφειο στοιχηματων.

Ο αυθορμητος Τζερρυ συνεχεια ειναι μπλεγμενος σε φασαριες και μετα απο ενα επεισοδιο με Αγγλους στρατιωτες που τον πυροβολουν και ακολουθει εξεγερση ολοκληρης της κοινοτητας - μια καθημερινη σκηνη στους δρομους του Μπελφαστ - φευγει για το Λονδινο σε μια προσπαθεια της οικογενειας του να τον βγαλει απο τα αδιεξοδα της αθλιοτητας του Μπελφαστ. Συντομα ομως ο Τζερρυ θ'ανακαλυψει οτι το Λονδινο δεν ειναι παρα μια αλλη κολαση, απλως πιο ευρυχωρη.

Στο Λονδινο φθανει μ'ενα φιλο του την εποχη που ψηφιστηκε ο "αντιτρομοκρατικος" νομος που δινει την ευχερεια στην αστυνομια να συλλαμβανει και να κρατα "υποπτους" μεχρι και 7 μερες χωρις να προσαπτεται κατηγορια. Με βαση το νομο αυτο που ισχυει μεχρι σημερα στη Βρετανια, χιλιαδες Ιρλανδοι εχουν συλληφθει και κρατηθει χωρις να εχουν διαπραξει κανενα απολυτως αδικημα.

Ειναι με βαση αυτο το νομο που τελικα θα συλληφθει μαζι με 3 αλλους φιλους του με την κατηγορια της συμμετοχης σε βομβιστικη ενεργεια. Κατω απο την φοβερη πιεση ψυχολογικης και σωματικης βιας υπογραφουν τις "ομολογιες" που τους ετοιμασε η αστυνομια και καταδικαζονται σε ισοβια. Μαζι καταδικαζεται σε φυλακιση και ο πατερας του Τζιουζεππε που ηρθε απο την Ιρλανδια για να του συμπαρασταθει.

Η αστυνομια γνωριζει απο την αρχη οτι ειναι αθωοι, μαλιστα φροντιζει να εξαφανισει και το αλλοθι τους (ενα ζητιανο που συναντησαν τη νυχτα της εκρηξης) ομως η αστυνομια χρειαζεται οπωσδηποτε ενοχους. Οταν ενας απο τους ανακριτες ρωτα τον προϊσταμενο του "μα πιστευεις πραγματι οτι αυτοι ειναι οι ενοχοι;" η απαντηση ειναι *"η δουλεια μας ειναι να παταξουμε την τρομοκρατια"*.

Απο την φυλακη ξεκινουν μια εκστρατεια για ν'αποδειξουν την αθωοτητα τους!

Η ταινια ομως ξεπερνα το ζητημα της αδικιας 4 αθωων και τη δικαιωση τους το 1990 υστερα απο 16 ολοκληρα χρονια φυλακιση. Αυτο που κανει την ταινια τοσο ισχυρη και ξεκαθαρη πολιτικα ειναι η συνδεση που κανει αναμεσα στην αδικια που διαπραχτηκε γυρω απο την υποθεση των 4 και το ρολο της Βρετανιας στη Β. Ιρλανδια. Ταυτοχρονα ομως ξεσκεπαζει μια σειρα και απο αλλα καιρια ζητηματα, την κρατικη τρομοκρατια και τους μηχανισμους της, τον ρολο της αστυνομιας, των δικαστων και το διεφθαρμενο συστημα απονομης δικαιοσυνης του αστικου κρατους συνολικα, δεν προκειται μονο για το βρετανικο κρατος.

Μεχρι σημερα ουτε ενας αστυνομικος δεν διωχτηκε ουτε κατηγορηθηκε γι'αυτην την υποθεση των 4 του Γκιλφορντ.

Η ταινια συμπιπτει με μια συγκυρια πολυ επικαιρη και εδω. Μολις πριν λιγες μερες γβηκε το πορισμα του "ανεξαρτητου ερευνητη" Λοϊζου για τη σφαγη στη Χλωρακα οπου ουτε ενας αστυνομικος δεν διωχτηκε πειθαρχικα εστω για το θεαθηναι. Προηγηθηκε η περιπτωση του ξυλοδαρμου του Λυκουρη απο τους αστυνομικους που ειδε ολη η Κυπρος απο την τηλεοραση και παλι δεν κατηγορηθηκε κανεις ενω πριν λιγο καιρο ειχαμε την περιπτωση του Δημοσθενους που κακοποιηθηκε για να "ομολογησει" για μια ληστεια που δεν διεπραξε. Καποιοι παραλληλισμοι θα ερθουν απο μονοι τους.

Η ταινια *Στο ονομα του πατρος* ειναι μια συγκλονιστικη ταινια που εχει συναισθημα ακομα και χιουμορ, πρωτα απ'ολα ομως ειναι μια ταινια γεματη θυμο, που κτυπα κεντρο και αποτελει πηγη εμπνευσης για οσους θελουν ν'αντισταθουν σ'ενα συστημα που ειναι σαπιο και διεφθαρμενο απο την κορφη ως τα νυχια. Βλεποντας αυτη την ταινια ειναι δυσκολο στο τελος να μη χειροκροτησεις.

Φ.Β.

Η εφημεριδα της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα. Μπορειτε να την προμηθευεστε καθε εβδομαδα απο τα γραφεια μας ή απο τα τραπεζακια του βιβλιοπωλειου που στηνουμε στις κεντρικες πλατειες της Λευκωσιας και Λεμεσου καθε Σαββατο

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ____________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ__________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

6/7
ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ: ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

13/7
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ Ή ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ;

20/7
ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΠΡΙΟΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟ;

27/7
Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ

3/8
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΞΙΑ;

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της οργανωσης και αρχιζουν η ωρα 8:00 μμ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Το χρησιμοποιουν για να βγαζουν κερδη και να δυναμωνουν τον εθνικισμο

"Κυπριος πολιτης με ολα τα δικαιωματα εγινε ο Σινισα Γκοκιτς, σερβος ποδοσφαιριστης, της Ανορθωσης." **Η ειδηση περασε στα καναλια στο τελος του Ιουνιου και συνοδευονταν απο το σχολειο οτι τωρα ο Κυπριος Γκοκιτς θα μπορει να παιξει στην εθνικη Κυπρου.**

Μηπως τελικα το ποδοσφαιρο ειναι συμβολο ενοτητας. Μηπως η περιπτωση Γκοκιτς ειναι η αρχη σε καποιο ξεσπασμα διεθνιστικης αλληλεγγυης προς τους ξενους εργαζομενους που ερχονται στην νοτια Κυπρο ψαχνοντας για ενα ειρηνικο μελλον γι'αυτους και τα παιδια τους, μακρια απο τον πολεμο και την φτωχια και εδωσε την υπηκοοτητα σε ενα ξενο;

εθνικισμος

Οχι βεβαια αφου υπαρχουν χιλιαδες ξενοι εργατες που οχι μονο δεν τους δινεται υπηκοοτητα αλλα ζουν κυνηγημενοι και με τον καθημερινο φοβο της συλληψης και της απελασης.

Ο Σινισα Κοκιτς δεν χρειαζεται να αγωνιστει με την εθνικη Κυπρου για να ειναι καλοδεχουμενος και πρεπει να εχει καθε δικαιωμα που εχουν οι ντοποι. Μαζι του ομως θα επρεπε να το εχουν και οι χιλιαδες των αλλων ξενων εργαζομενων που γινονται αντικειμενο της αγριας εκμεταλευσης των ντοπιων αφεντικων. Ανωνυμοι εργαζομενοι που δεν εχουν κανενα παραγοντα υπερ τους και χρειαζονται την αλληλεγγυη μας.

Στην φανταχτερη τελετη εναρξης του Μουντιαλ ο Κλιντον χαρακτηρισε το ποδοσφαιρο σαν την "διεθνη γλωσσα που ενωνει τους λαους" μια ιδεα που καλιεργηται απο σχεδον ολους, δημοσιογραφους, παραγοντες του παιχνιδιου και κυβερνησεις.

Πισω ομως απο την λαμπερη βιτρινα κρυβεται μια αθλια πραγματικοτητα. Συγκρουση τεραστιων οικονομικων συμφεροντων, συρφετος απο επιχορηγητες, στημενα παιχνιδια, χρησιμοποιηση χημικων ουσιων που καταστρεφουν την υγεια των αθλητων και αγριοι εθνικοι ανταγωνισμοι με προσχημα το παιχνιδι.

Η προκριση της εθνικης Ελλαδας στους τελικους εγινε αφορμη για μια εντονη προσπαθεια καλλιεργιας του εθνικισμου στην Ελλαδα αλλα και τη νοτια Κυπρο. Πισω απο την καμπανια του "εθνικη Ελλαδος γεια σου" φαινεται καθαρα η προσπαθεια για την εθνικη ενοτητα εργατων και καπιταλιστων που θα στηριξει τις διεκδικησεις των ελληνων καπιταλιστων στα Βαλκανια.

καπιταλιστικες επιχειρησεις

Ο συγχρονος αθλητισμος, με πρωτο το ποδοσφαιρο, δεν εχει καμια σχεση με ψηλα ιδεωδη. Ειναι οργανο στα χερια των καπιταλιστων για να αυξανουν τα κερδη τους και να καλιεργουν μεσα στην εργατικη ταξη τις ιδεες που τους συμφερουν οπως την εθνικη αντι την ταξικη ενοτητα και την αντιπαραθεση με τα "ξενα" εθνη.

Η αιγλη που εχει σημερα το ποδοσφαιρο ανηκει σε μια προηγουμενη εποχη. Σημερα εχουν αλλαξει πολλα απο την "ηρωϊκη" εποχη του, οταν οι παικτες επαιζαν για την "φανελλα" της ομαδας τους που δεν ηταν γεματη διαφημιστικα μηνυματα. Σημερα τα ποσα που διακινουνται στο ποδοσφαιρο, για μεταγραφες, διαφημισεις κλπ ειναι τεραστια. Οι ομαδες ειναι αναγκασμενες να καμουν εντατικη προετοιμασια σε διαφορα αθλητικα κεντρα.

Οι απαιτησεις πανω στους παικτες ειτε για προπονησεις ή για την αποδοση τους στο γηπεδο και την ζωη τους εξω απο αυτο εχουν πολλαπλασιαστει. Μια αποτυχημενη εστω και θεαματικη ενεργεια θεωρηται "προδοσια" σε καιρο πολεμου. Η δολοφονια του αμυντικου της Κολομβιας που εβαλε αυτογκολ στην ομαδα του στο Μουντιαλ ειναι η πιο δραματικη επιβεβαιωση αυτης της πραγματικοτητας. Η πιεσεις που αντιμετωπιζουν οι αθλητες οδηγουν στην κοκαϊνη, το αλκοολ και στην χρηση αναβολικων που τους σκοτωνουν σιγα-σιγα.

να το κανουμε απολαυση

Για τους εργατες που μαζευονται στα σταδια, μεσα σε αθλιες και απανθρωπες συνθηκες, για να διασκεδασουν και να απομακρυνθουν απο την καθημερινη ασφυκτικη καταπιεση υπαρχουν δρακοντια μετρα και εξοντωτικοι νομοι που εξασφαλιζουν οτι καθενας που θα ξεχαστει πραγματικα και θα εξεγερθει, με προσχημα μια αποφαση του διαιτητη ή ενα κακο αποτελεσμα για την ομαδα του, θα αντιμετωπισει το συστημα της ταξικης δικαιοσυνης σε ολη του την σκληροτητα.

Για τους αστους υπαρχουν τα ανετα θεωρεια των επισημων, για τους επιχειρηματιες τα θεωρεια που ενοικιαζουν οι εταιριες, και γι'αυτους που μπορουν να πληρωσουν οι προνομιουχες θεσεις μακρια απο την μαζα των θεατων.

Ο καπιταλισμος καταστρεφει το ποδοσφαιρο οπως και καθε πλευρα της ζωης μας δηλητηριαζοντας το με τον ανελεητο ανταγωνισμο στο κυνηγι του κερδους. Εκεινο που χρειαζομαστε ειναι μια κοινωνια στην οποια η ανθρωπινη φαντασια και δημιουργικοτα θα ειναι ελευθερη να αναπτυσσεται και να εκραζεται. Ισως και σε ενα παιχνιδι οπως το ποδοσφαιρο.

Σταυρος Σιδερας

Για τις καλοκαιρινες διακοπες διαβαστε απο τις εκδοσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μπορειτε να τα προμηθευτητε απο τα βιβλιοπωλεια ή τηλεφωνηστε μας στο 02-349770

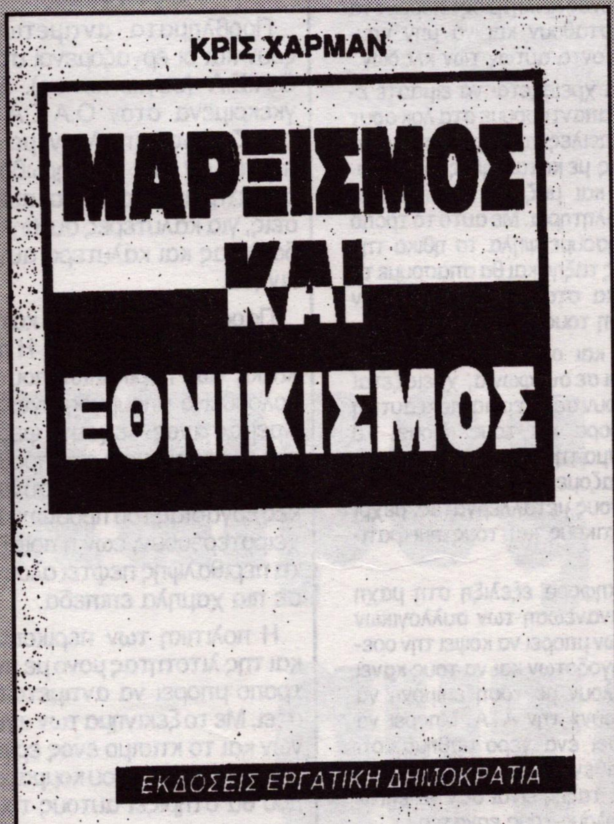

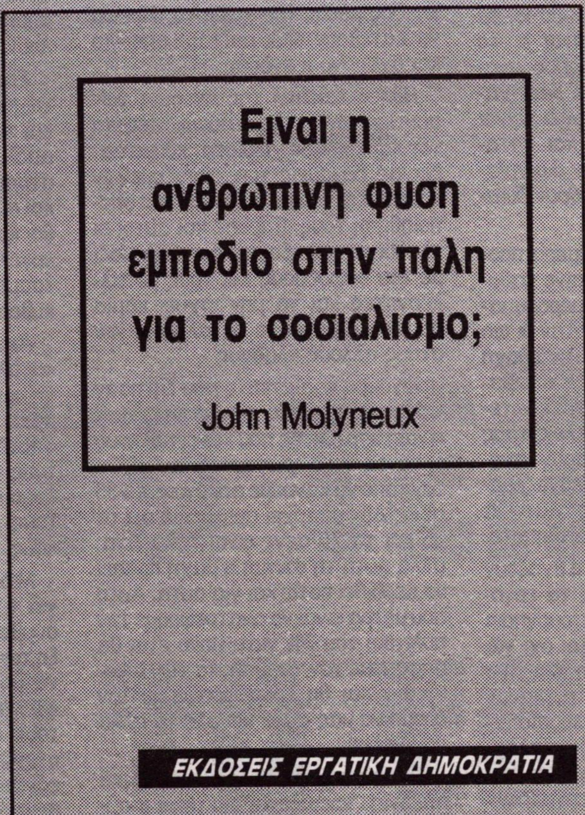

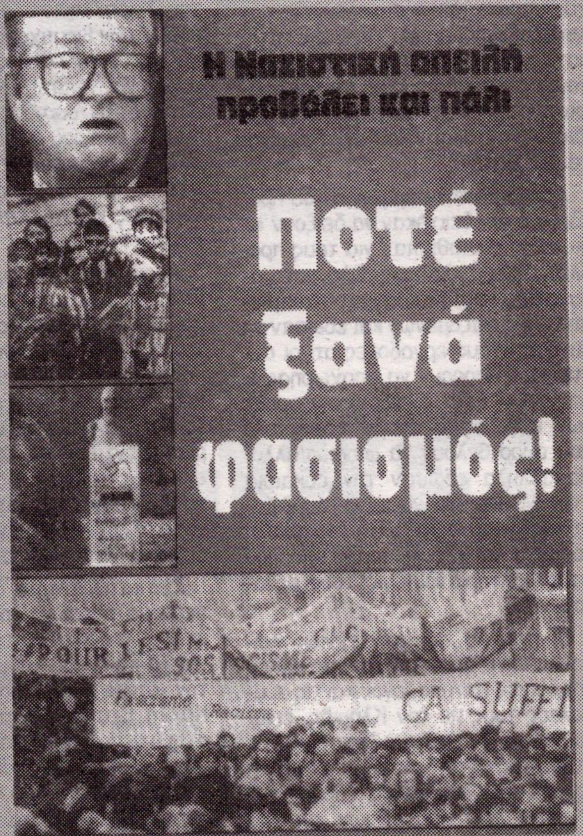

εργατικη δημοκρατια

ΕΛΛΑΔΑ

η εργατικη ταξη αντιστεκεται στη λιτοτητα

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ 0%

Ο Ζιβαναρης και οι ομοιοι του τα θελουν ολα δικα τους. Θελουν οχι μονο να μη δωσουν γροσι για αυξησεις αλλα ζητουν να παγωσουν τις συμβασεις, να φανε την ΑΤΑ, και να αλλαξουν την συμφωνια για το ωραριο.

Επιτιθενται εφ'ολης της υλης, απο τις πιο σημαντικες κατακτησεις των εργαζομενων εως τα πιο μικρα ζητηματα. Στους κλαδους ενδυσης υποδυσης και βαλιτσοποιΐας ζητουν να ανανεωσουν τις συλλογικες συμβασεις, με μηδεν αυξησεις και απειλουν οτι αν οι συντεχνιες παρουν μετρα, θα κυρηξουν λοκ-αουτ σ'ολους τους κλαδους, θα αναστηλουν την λειτουργια των εργοστασιων και θα κανουν μονιμες μαζικες απολυσεις.

«χρυση τομη»;

Οι εργοδοτες ολο κλαιονται και μιλουν για οικτρη οικονομικη κατασταση και απαιτουν θυσιες απο τους εργατες. Ο Υπουργος Εργασιας Μουσιουτας ενω παριστανει τον ουδετερο και παιζει τον ρολο του μεσολαβητη, που θα συμβιβασει τους «εταιρους» και θα βρει την «χρυση τομη», ζητα και αυτος θυσιες απο τους εργαζομενους. Καθε φορα που οι εργοδοτες και η κυβερνηση τους τα βρισκουν σκουρα, θελουν να φορτωσουν τα βαρη και τα σπασμενα της καπιταλιστικης κρισης στις πλατες των εργαζομενων, οπως εκαναν το '74.

Ειναι ο ιδιος «ουδετερος» Μουσιουτας που οταν ηταν υπουργος το '87 προτεινε σαν συμβιβαστικη προταση στην ενδυση 5 σελινια αυξηση την εβδομαδα. Παρομοια θελει να κανει και τωρα. Οι υπηρεσιες του Μουσιουτα, τους μονους που ωφελησαν και τους μονους που ωφελουν ειναι τους εργοδοτες. Η «χρυση τομη» που βρηκε με την συμβιβαστικη προταση για τους τρεις κλαδους με αυξηση 1.75% εως 2%, που σε λεφτα σημαινει μονο 35 εως 40 σεντ την εβδομαδα, μπορει να ειναι «χρυση» για τους εργοδοτες αλλα για τους εργατες ειναι μονο «τομη», δηλαδη κοψιμο.

Για την κατασταση αυτη την ευθυνη φερει και η ηγεσια των συντεχνιων που με την υποχωρητικοτητα της εθρεψε την αδιαλλαξια των εργοδοτων. Αντι να υποβαλει αιτηματα μεγαλυτερα απο το υψος της παραγωγικοτητας, οπως αρχικα ειχαν αποφασισει οι συνελευσεις των εργαζομεων, τελικα υποβαλε αιτηματα κατα 70% πιο κατω απο προηγουμενες συμβασεις. Ουτε καν συμφωνα με την παραγωγικοτητα που οι ιδιοι δεχονται σαν κριτηριο δεν ειναι τα αιτηματα.

Ακομα με την συμφωνια του προεδρικου αποδεκτηκαν να δειξουν «ιδιαιτερη ευαισθησια» για τους προβληματικους κλαδους. Ολα αυτα αδυνατισαν την διαπραγματευτικη θεση των εργαζομενων και εδωσαν το μυνημα στους εργοδοτες οτι οι συντεχνιες μπορουν να υποχωρησουν και αλλο. Ετσι ανοιξαν την ορεξη των εργοδοτων ακομα παραπανω που τωρα θελουν να φανε κι'αλλα. Παραλληλα εδωσαν την ευκαιρια στον Μουσιουτα να κανει συμβιβαστικες προτασεις που μονο σκετη κοροΐδια και εξευτελισμος μπορουν να χαρακτηριστουν για τους εργαζομενους.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων λοιπον αντι να επικαλουνται τις καλες υπηρεσιες του υπουργου και τις συμφωνιες τους με τον Κληριδη, ειναι καιρος να αναλαβουν δραση και να στηριχτουν στις δυναμεις των εργαζομενων. Οι διαπραγματευσεις στα γραφεια των υπουργειων και του προεδρικου, οταν δεν συνοδευονται απο δυναμικες κινητοποιησεις, δεν μπορουν να εχουν αποτελεσματα προς ωφελος των εργαζομενων. Ηδη εχουν περασει 7 μηνες διαλογου και οι εργοδοτες δεν εχουν κανει βημα πισω. Χρειαζεται και κατι αλλο. Κατι οπως την 24ωρη απεργια των δημοσιων υπαλληλων που ηταν αρκετη για να αναγκασει την κυβερνηση Κληριδη να υποχωρησει και να σταματησει την κοροΐδια τοσων μηνων. Χρειαζεται κατι σαν την τελευταια απεργια διαρκειας των τελωνειακων που πριν συμπληρωσει 24 ωρες αναγκασε την κυβερνηση να κανει πισων.

οι θυσιες δεν σωζουν τους εργατες

Εδω ομως ακουεται το επιχειρημα πως αυτοι οι κλαδοι δεν εχουν την ιδια δυναμη για να κερδισουν και οτι οι απεργιες οφελουν τους εργοδοτες. Χαρακτηριστικα ο Καλλης, προεδρος των βιομηχανων ενδυσης, ειπε οτι *«καθε απεργια ειναι ο πιο ανωδυνος οικονομικα τροπος αναστολης λειτουργιας των βιομηχανιων μας, αφου οι πτωχευσεις ειναι στην ημερησια διαταξη και κατασχονται μηχανηματα των βιομηχανιων μας για να εκπληρωθουν δικαστικα ενταλματα».*

Ακομα και να εχουν σημερα προβληματα, γι αυτα δεν φταινε καθολου οι εργαζομενοι και τα μεροκαματα τους. Ετσι και αλλιως ηταν οι πιο κακοπληρωμενοι κλαδοι. Την εποχη που οι βιομηχανοι ενδυσης στοιβαζαν τα εκατομυρια τους στο εξωτερικο ή εχτιζαν τις πολυτελεις τους επαυλεις δεν ειπαν να δωσουν κανενα σεντ παραπανω στους εργαζομενους. Σημερα οι εργατες γιατι να δεχτουν να τους δωσουν οτιδηποτε.

Στο κατω κατω αν δεν τα βγαζουν περα να παρει το κρατος τα εργοστασια τους και να τα λειτουργησει για το καλο του κοσμου και οχι για την κοιλια του Ζιβαναρη και του Καλλη. Ετσι και αλλοιως τα εκαναν στηριγμενοι πανω στις πλουσιοπαροχες επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες που πηραν απο το κρατος και στην σκληρη δουλεια των εργατριων της ενδυσης.

Οσες θυσιες εκαναν στο παρελθον οι εργαζομενοι στην ενδυση δεν σταθηκαν ικανες να τους προστατεψουν απο την σημερινη κριση. Δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι οι νεες θυσιες θα τους σωσουν. Το μονο που μπορει να τους προστατεψει ειναι η δικη τους αντισταση.

συντονισμος

Σημερα οι εργοδοτες επιτιθενται συντονισμενα και οργανωμενα κατω απο την ηγεσια της ΟΕΒ. Ετσι και η εργατικη ταξη πρεπει να τους απαντησει ενιαια και συντονισμενα.

Δεν μπορει την ωρα που οι εργοδοτες επιτιθενται σ'ενα κομματι της εργατικης ταξης και ιδιαιτερα το πιο αδυνατο, οι αλλοι κλαδοι να κλεινουν συμφωνιες μαζι με τον εχθρο. Γι'αυτο πρεπει να σταματησουν αμεσως οι συνομιλιες στους αλλους κλαδους, οπως για παραδειγμα στη Ξυλουργικη. Δεν πρεπει να αφησουμε να δωσουν αυτη τη μαχη ο καθε κλαδος μονος του χωριστα. Πρεπει να κατεβουν ολοι μαζι σε απεργια και οχι μονο η ενδυση.

Ηδη η τακτικη της ηγεσιας των συντεχνιων να κλειει συμφωνιες για τον καθε κλαδο χωριστα, κομματιαζει τις δυναμεις των εργαζομενων και σπαζει το ηθικο και την αυτοπεποιηθηση τους. Επρεπε και αυτοι οι κλαδοι να κατεβουν σε αγωνα μαζι με του οικοδομους και τους μεταλλεργατες και να μην ισχυει καμια συμφωνια μεχρι να καταληξουν και στους αλλους κλαδους.

Σιγουρα οι αυξησεις που ζητησαν τελικα οι ηγεσιες των συντεχνιων ειναι τοσο μικρες που κανει πολλους εργατες να διερωτουνται αν αξιζει τον κοπο να κανουμε απεργιες για 35 σεντ; Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι τα 35 και τα 70 σεντ ειναι πολυ λιγα, αλλα αυτη τη στιγμη η μαχη πρεπει να κερδιθει εστω και για αυτα. Αυτο που μετρα ειναι να ανατρεψουμε την πολιτικη του 0% γιατι μονο ετσι θα σπασουμε τον τσαμπουκα των αφεντικων και θα τους φραξουμε τον δρομο να μας φανε και ολα τα αλλα που θελουν.

Γι αυτο σημερα δεν αρκει απλα μια απεργια, χρειαζεται οχι μονο ο συντονισμος των αγωνων αλλα και η οργανωση τους ετσι που να βαλουν την μεγαλυτερη πιεση στους εργοδοτες.

Χρειαζεται να ζωντανεψουμε τις εμπειριες απο τον αγωνα του '87 με τις απεργιακες φρουρες και τον ενθουσιασμο που χαρακτηρησε εκεινη την απεργια. Χρειαζεται να ζωντανεψουμε εμπειριες σαν εκεινη την μαζικη συνελευση του Μιμοζα που συσσωμες οι εργατριες της ενδυσης ειπαν οχι, στους εργοδοτες και τον Μουσιουττα αλλα και στους συμβιβασμους της γραφειοκρατιας των συντεχνιων.

Σημερα χρειαζεται να οργανωσουμε την απεργια ετσι ωστε οχι μονο να κλεισουν τα εργοστασια, αλλα και να να μην αφησουμε να βγει τιποτε απο αυτα. Να ζητησουμε την συμπαρασταση των λιμενεργατων να μην επιτρεψουν την φορτωση ουτε την εκφορτωση εμπορευματων και πρωτων υλων. Ακομα και οι οργανωμενες πωλητριες μπορουν να συμπαρασταθουν και να μην πουλουν προϊοντα αυτων των κλαδων.

Σημερα χρειαζεται να ειμαστε ετοιμοι να απαντησουμε στα λοκ αουτ και τις απειλες των εργοδοτων για απολυσεις με καταληψεις των εργοστασιων και μαζικες διαδηλωσεις και συλλαλητηρια. Με αυτο το τροπο θα κρατησουμε ψηλα το ηθικο της εργατικης ταξης και θα σπασουμε το τσαμπουκα στα αφεντικα και την κυβερνηση τους.

Ακομα και οι κλαδοι που εχουν καταληξει σε συμφωνια, χρειαζεται να κατεβουν σε απεργια γιατι αυτη η μαχη αφορα και τους ιδιους. Το αποτελεσμα της θα επιρεασει ολους τους εργαζομενους απο τους οικοδομους, τους μεταλλεργατες, μεχρι τους κρατικους και τους ημικρατικους.

Μια νικηφορα εξελιξη στη μαχη για την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων μπορει να κοψει την ορεξη των εργοδοτων και να τους κανει να μη θελουν με τοση επιμονη να «βελτιωσουν» την ΑΤΑ. Μπορει να τους δωσει ενα γερο μαθημα, οτι οταν επιτιθενται σ'ενα κομματι της εργατικης ταξης ειναι σαν να επιτιθενται σ'ολους τους εργατες.

Νικος Αγιομαμιτης

Οκτω μηνες μετα που το ΠΑΣΟΚ ανεβηκε στην εξουσια, στηριγμενο στην ψηφο των εργατων και εργατριων που ειχαν αγανακτησει με την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων της Ν. Δημοκρατιας, το ΠΑΣΟΚ συνεχιζει στην ουσια την ιδια δεξια πολιτικη.

Η εργατικη ταξη ομως που μεσα απο τις κινητοποιησεις της την προηγουμενη περιοδο αποχτησε την εμπειρια και την αυτοπεποιθηση να στηριζεται στους αγωνες της δεν φαινεται διατεθημενη να αφησει το ΠΑΣΟΚ να περασει ετσι ευκολα αυτη τη πολιτικη.

Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι αυτο της Πειραϊκης Πατραικης. Οι εργαζομενοι υστερα απο την αρνηση της κυβερνησης γα υλοποιησει τις υποσχεσεις της για το ανοιγμα της βιομηχανιας προχωρησαν στην καταληψη του κτηριου την Νομαρχιας που βρισκεται στην Πατρα.

Η καταληψη κρατησε τεσσερις μερες με κορυφωση τη διαδηλωση της τριτης μερας. Ο αγωνας αυτος βρηκε συμπαραστατες τις εργατριες του κατηλημενου εργοστασιου της ΝΤΡΕΣΚΟ, τους εργατες και τις εργατριες απο ολες τις γειτονιες της Πατρας, τους οικοδομους, τους φοιτητες, τους μαθητες και τους καθηγητες που ολοι πηγαν στην Νομαρχια της Πατρας να δηλωσουν την συμπαρασταση τους. Παρα το γεγονος οτι η διαθεση των εργαζομενων ηταν μεγαλη, η ηγεσια των συνδικατων δεν εδειξε τον ιδιο ενθουσιασμο. Οι συνδικαλιστες της ΠΑΣΚΕ, που εχουν και την συντριπτικη πλειοψηφια προτειναν το σταματημα της καταληψης, προτεινοντας μια νεα «δοκιμαστικη περιοδο λειτουργιας». Οι εργαζομενοι χωρις να ειναι ικανοποιημενοι απο αυτη την αποφαση υποχωρησαν δηλωνοντας οτι θα επανελθουν δριμυτεροι.

Προβληματα αντιμετωπιζουν και οι εργαζομενοι στον Ο.Α.Σ.Α (συγκοινωνιες). Συγκεκριμενα στον Ο.Α.Σ.Α οι εργαζομενοι απειλουν με απεργια αν δεν εκπληρωθουν τα αιτηματα τους για αυξησεις, για καλυτερες συνθηκες δουλειας και καλυτερα αυτοκινητα.

Παρομοια ειναι και η κατασταση στα νοσοκομεια. Η πολιτικη των περικοπων που ακολουθει ο υπουργος υγειας, Κρεμαστινος, εχουν φερει πολλα νοσοκομεια στα προθυρα του κλεισιματος. Οι συνθηκες εργασιας του προσωπικου χειροτερευουν, εων η ποιοτητα περιθαλψης πεφτει ολοενα σε πιο χαμηλα επιπεδα.

Η πολιτικη των περικοπων και της λιτοτητας μονο με ενα τροπο μπορει να αντιμετωπιστει. Με το ξεκινημα των αγωνων και το κτισιμο ενος εργατικου σοσιαλιστικου κομματος που θα στηριζει αυτους τους αγωνες.

Μαρια Κωνστατινου